WASHINGTON DC

І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 92. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 16-го ТРАВНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, MAY 16, 1974 No. 92. VOL. LXXXI.

ЗАВЕРШЕНО ПІДГОТОВУ ДО КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ ТА КОНВЕНЦІЙНИХ ІМПРЕЗ

Філядельфія. — Уже в найближчий понеділок, 20-го травня, тут о годині 9-ій ранку почнеться 28-ма з черги Звичайна Конвенція Українського Народного Союзу, цієї найбільшої української установи у вільному світі, яка в цьому році відзначає своє 80-річчя. Конвенції УНСоюзу тривають, звичайно, один тиждень та належать до найбільших і найважливіших подій життя українців ЗСА і Канади. В цій Конвенції візьме участь 424 делегати Відділів УНС із ЗСА і Канади та 26 головних урядовців і редактор. Усі вони при реєстрації одержать надруковані вже звіти головних урядовців та чепурну Конвенційну Книгу з інформаціями про місто братньої любови — Філядельфію, українські установи в тому місті та з фотографіями і короткими життєписами дамих багатьох делегатів, крім інших конвенційних інформацій та матеріялів.

Статутова Комісія вже радить

Саму Конвенцію попереджають наради призначеної Головним Екзекутивним Комітетом Статутової Комісії, які вже почалися в готелі Марріот, в якому відбуватиметься Конвенція. Наради Статутової Комісії почалися в понеділок, 13-го травня і на їх початку 5-ти членна Комісія уконституувалася: інж. Іван Ващук — голова, Юліян Баранюк і Геновефа Жеребняк — секретарі та Василь Романишин і Микола Андрухів — члени. Після уконституування, Комісія вислухала пропозиції і рекомендації головного предсідника Иосипа Лисогора, заступника головного предсідника і рекордового секретаря Володимира Сохана та головного секретаря д-ра Ярослава Падоха.

В неділю — Богослуження в наміренні членів УНС

Конвенцію попередять Богослуження в українських католицькому і православному катедральних храмах в неділю, 19-го травня, що будуть відслужені о год. 10-ій перед полуднем в наміренні УНСоюзу та його 90.000 членів. Архиєрейську Святу Літургію в католицькому обряді відправить в катедрі Непорочного Зачаття ВПреосвященніший Митрополит Амвросій Сенишин в сослуженні духовенства. Ще не встановлено хто відправлятиме Св. Літургію в українській православній катедрі св. Володимира, парохом якої є Всесвітліший о. протопресвітер Степан Біляк, сам делегат на Конвенцію УНС.

Конвенційні імпрези

Під час і з нагоди Конвенції УНС відбудеться ряд імпрез, зокрема великий Ювілейний Бенкет в четвер, 23-го травня, о год. 7-ій вечора. Обидві імпрези відбудуться у великій залі конвенційного готелю Марріот при Сіті і Монумент вулицях. Під час Конвенції в тому ж готелі матиме свою мистецьку виставку тепер прибулий недавно з України український мистець-маляр татарського походження Рем Багаутдінов.

В Ювілейному фестивалі виступить недавня солістка Київського театру опери і балету Ганна Колесник та сім найкращих українських танцювальних ансамблів Америки і Канади. Директором і майстром церемоній Фестивалю буде Володимир Бакад.

Ювілейний Фестиваль і Конвенційний Бенкет відбуваються під зарядом місцевого Конвенційного Комітету, що його очолює почесний член Головного Уряду УНС д-р Володимир Галан та який минулого вівтірка, 14-го травня, відбув свої чергові наради.

Ще можна набути квитки на Бенкет

Під час нарад Конвенційного Комітету стверджено велике зацікавлення цими конвенційними імпрезами, про що свідчать численні запити. Комітет інформує, що ще можна одержати білети вступу як на Фестиваль (ціна 5.00 дол. для дорослих і 2.00 дол. для молоді), так і на Бенкет (15.00 дол.) Зацікавлені повинні негайно зголоситись до канцелярії Конвенційного Комітету при 5004 Норт Олд Йорк Ровд у Філядельфії, телефон: (215) 457-5471.

ДО КОНВЕНЦІЙНИХ ДЕЛЕГАТІВ УНС

Організаційний відділ Головної Канцелярії УНС просить усіх делегатів на 28-му Конвенцію, яка починається уже в найближчий понеділок, 20-го травня ц. р., щоб вони придбали ще в останніх днях якнайбільше членських аплікацій та не висилали їх уже до Головної Канцелярії, але привезли зі собою на Конвенцію та передали урядовцям при реєстраційному столі. Всі ці аплікації будуть вчислені до тих, які делегати прислали до Головної Канцелярії впродовж травня та будуть проголошені на Конвенції разом з усіми аплікаціями, придбаними в цім році, щоб пошанувати на Конвенції цьогорічних організаторів членів УНС.

Закликаємо всіх делегатів, щоб вони до першого дня Конвенції доповнили число придбаних ними членів бодай до десять, щоб в цей спосіб виконати свій делегатський обов'язок. Наша передконвенційна мета дійти до 90.000 загального числа членів буде виконана нашими спільними трудами і успіхами!

Новий Спортовий Відділ УНС у Монтреалі

На знімці: сидять зліва: Петро Кірик — секретар; В. Дідюк — головний радний і обласний організатор, Олександер Сидор — голова. Стоять зліва: Мирослав Ставничий — заступник голови, Михайло Савич — голова Контрольної комісії і Ярослав Лисюк — касир.

Завдяки великій і невтомній допомозі, довголітнього голови Спортового Т-ва „Україна" і визначного суспільно-громадського і політичного діяча проф. Миколи Андрухова і інших спортових діячів, у 25-річний ювілей спортового Т-ва „Україна" зорганізовано 5-го травня ц.р. новий спортовий Відділ УНС в Монтреалі. Того ж дня у спортовому клюбі відбулися перші основуючі загальні збори, які відкрив ініціятор Відділу проф. М. Андрухів, привітавши присутніх та представника Головного Уряду УНС — головного радного і обласного організатора В. Дідюка з Торонта. Зборами проводила президія у складі: В. Дідюк — голова, і П. Кірик — секретар. 20 членів основників вписались до Відділу. Загальну інформацію про працю і діяльність УНС на протязі 80 років, для української спільноти в Америці і Канаді, та цілого українського народу, як і про індивідуальні потреби кожного у формі життьового забезпечення, яке у сьогоднішніх часах і обставинах є конечним для кожної людини, пояснив В. Дідюк. По довшій дискусії, запитах і відповідях, рішено оснувати Відділ при Спортовому Т-ві „Україна", прийнявши для нього число 475 і назву батька українського спорту проф. І. Боберського. По обзнайомленні членів із статутом і дальшими завданнями, одноголосно обрано першу управу Відділу в такому складі: Олександер Сидор — голова; Мирослав Ставничий — заступник голови; Петро Кірик — фінансовий секретар; Ярослав Лисюк — касир. Колову Контрольної комісії обрано Михайла Савича.

У намяченому пляні дальшої праці, рішено докласти всіх старань, щоб Відділ у найскорішому часі зміг зросчисельно і збільшити свої ряди. Новообраний секретар П. Кірик одержав усі інформації, як провадити працю, познайомившись із діловодством, та практичним організуванням членів, що перевів з ним обласний організатор. Є надія, що спортовий Відділ УНС в Монтреалі у близькому часі стане одним із більших Відділів, а, що найважливіше, заактивізує спортову діяльність, у чому може брати участь та користати із фінансової допомоги спортові УНС. По виміні думок і товариській вечірці, збори закінчено знімкою першої управи Відділу.

Місто Ню Йорк розпічне ремонт Статуї Свободи

Ню Йорк. — Завдяки більшим грошевій пожертві фірми „Амерікен Експрес Компані", яка з нагоди 200-річчя ЗСА виасигнувала 55.000 долярів на прикрасу країни і гроші передала на руки дирекції Крайової Обслуги Парків, репрезентантка цієї агенції Енн Амстронг повідомила, що гроші будуть призначені на відновлення Статуї Свободи в нюйорській затоці. Відчищення брудного скла в смолоскипі, що його тримає Статуя Свободи на висоті 322 стіп над рівнем моря, буде коштувати майже 14.000 долярів. 25.000 дол. коштуватиме направа і відчищення статуї в середині. Ремонтуватимуть також камінні стіни — огорожі проти хвиль. Статуя Свободи, як відомо, це символ волі і народоправства ЗСА.

У 80-РІЧЧЯ УНСОЮЗУ

ЮВІЛЕЙНО-КОНВЕНЦІЙНА ЧЛЕНСЬКА КАМПАНІЯ УНС

МЕТА ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ	3,000
ДОСІ ПРИЄДНАНО НОВИХ ЧЛЕНІВ	1,961
ДО ОСЯГНЕННЯ МЕТИ ЩЕ ПОТРІБНО	1,039

Впродовж останніх семи днів одержала Головна Канцелярія 55 аплікацій нових членів. Серед них по дві і більше аплікацій надіслали наступні організатори, конвенційні делегати і секретарі Відділів:

Іван Петруніцьо (В. 78) — 5 аплікацій нових членів, Квітка Стецюк (В. 25) — 4, Петро Головачук (В. 42) — 4, Денис Матавієско (В. 121) — 4, д-р Іван О. Флис (В. 267) — 3, Володимир Зацерковний (В. 439) — 3, Віра Ваніт (В. 173) — 3, Вячеслав Лебідь (В. 32) — 2, Іван Блиха (В. 42) — 2, Василь Попович (В. 367) — 2, Роман Прицкан (В. 399) — 2, Володимир Запарснюк (В. 484) — 2, Іван Паньків (В. 495) — 2, та по одній аплікації 17 секретарів, делегатів і організаторів.

ДОСІ В ТРАВНІ ПРИЄДНАНО 177 НОВИХ ЧЛЕНІВ.

Петро Дяків переобраний на голову Окружного Комітету Відділів УНС Ніягарської Округи

На знімці: головний радний і обласний організатор В. Дідюк вручає чек голові Округи Петрові Дяковому, за найкраще відсоткове виконання своїх завдань. Стоять зліва: П. Самець, Н. Р. Фаринич, п-і К. Онуфрик, М. Бережук, п-і Омельченко, М. Боровський, М. Гладиш, Є. Омельченко, Д. Пиц, п-і Боровська.

У неділю 5 травня ц. р. о год. 5-ій по полуди у залі УНО, при Ніягара вул. в Ст. Кетеринс, відбулися річні загальні збори Окружного Комітету Відділів УНС Ніягарської Округи. На зборах, крім одного, були заступлені всі Відділи, своїми членами управ і конвенційними делегатами. Збори відкрив голова Окружного Комітету Петро Дяків, привітавши присутніх, а зокрема представника Головного Уряду УНС, головного радного і обласного організатора В. Дідюка. Молитву провів почесний голова о. М. Блажко. Зборами проводила президія в складі: В. Дідюк — голова і Є. Омельченко — секретар. По відчитанні й прийняттю протоколу із попередніх загальних зборів, звітах членів управи Округи і секретарів окремих Відділів, відбулася ділова дискусія. Промовляючи, головний радний і обласний організатор В. Дідюк, підкреслив велику співпрацю і активність Округи, яка в цьому році перша виконала свої організаційні завдання на 164 відс. У першій організаційній кампанії чотири сек-

(Продовження на стор. 3-ій)

Сенатори заявляються проти вимог резиґнації президента Ніксона

Вашингтон. — Не зважаючи на те, що в наслідок інформацій, виявлених в транскрипціях Вотерґейтських магнетофонних записів, все більше число газет і законодавців, включно з кількома републиканськими сенаторами та конгресменами, висловлює думку, що президент Ніксон повинен зрезиґнувати, то в понеділок, 13-го травня, цілий ряд чільних демократичних і републиканських сенаторів заявили, що не мають наміру ні публічно, ні приватно вимагати резиґнації Президента. Більшість цих сенаторів є консервативних політичних поглядів, але проти резиґнації заявилися також кількох ліберапів, наприклад, сенатор Майк Менсфілд, із Монтани, лідер Демократичної більшости в Сенаті, який сказав, що резиґнація не є задовільною розв'язкою проблеми. Подібно висловився сенатор Роберт Бирд із Західньої Вірджінії, демократичний „віп" в Сенаті, тобто другий по Менсфілді, провідник Демократичної більшости, який сказав, що резиґнація тільки переконає прихильників Президента, що він був „виганий з посту ворогами", а не розв'яже питання, чи президент Ніксон провинився, чи ні. Країна надалі залишилася б поділеною в своїх поглядах, а для ЗСА тепер потрібно єдности, заявив сенатор Бирд.

Інші сенатори, демократи та републиканці, хоча не виступали в обороні Президента, твердили, що ціла справа повинна бути розв'язана конституційним шляхом, тобто пройти через процедуру „імпічменту", й тому заявляли, що не підтримують рішення про резиґнацію. Вони заявляли, що займуть голос щойно тоді, якщо б Юридична комісія Палати Репрезентантів, а опісля ціла Палата вирішили, що є підстави формально обвинувачувати Президента. Як відомо, коли Палата видала б таке обвинувачення, то тоді Сенат перетвориться в суд, який рішатиме чи є підстави до усунення Ричарда Ніксона з посту президента ЗСА.

Заяви республиканських і демократичних сенаторів відносно питання резиґнації вже мали вплив на атмосферу в Білому Домі. Коментатори вказують, що Президент і його дорадники тепер виявляють більше певности, що в Сенаті не буде досить голосів, щоб усунути його з посту. Згідно з Конституцією, для усунення Президента треба дві треті голосів в Сенаті. Коментатори думають, що в Сенаті найдеться 34 сенатори, які голосували б проти пропозиції усунути Ричарда Ніксона з посту Президента ЗСА. У вівторок, 14-го травня проти вимог резиґнації заявився також демократичний конгресмен Карл Алберт спікер Палати Репрезентантів, і Роберт Стравс, голова Крайового Комітету Демократичної партії.

Переговори між Сирією та Ізраїлем на мертвій точці

Єрусалим. — Не зважаючи на інтенсивні заходи американського державного секретаря Генрі Кіссінджера, досі не вдалося узгіднити між Сирією та Ізраїлем умов перемир'я і роз'єднання військ в районі Голанських висот. Сирійський уряд відкинув найновіші ізраїльські пропозиції і хоч, як заявив 14 травня Генрі Кіссінджер в Дамаску, „прогрес зроблено", покищо немає вигляду на скоре замирення між цими двома країнами. Позицію Кіссінджера ускладнює факт, що в Ізраїлі щораз то більше шириться невдоволення його політикою, а при кожному повороті Кіссінджера до Єрусалиму з Дамаску його зустрічають ізраїльські демонстранти, протестуючи проти передання Голанських висот під контролю Сирії. Ситуація погіршилася несподівано у зв'язку з нападом групи палестинських партизан на ізраїльське поселення в Північному Ізраїлі. Партизани вбили кількох мешканців і захопили шкільний будинок разом з дітьми, вимагаючи звільнення ув'язнених в Ізраїлі членів Палестинського визвольного фронту. Між партизанами і ізраїльською військовою залогою, яка окружила школу, розпочалися переговори, що ними керує сам міністер Моше Даян. Напад палестинських арабів і загроза для життя яких 80 ізраїльських дітей викликала порушення в цілій країні, що ніяк не сприяє мирним переговорам з Сирією. З цієї причини Генрі Кіссінджер відклав свій поворот до Дамаску, вижидаючи на дальший розвиток подій.

У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ВІДБУДЕТЬСЯ ШИРША НАРАДА УККА

Ню Йорк. — У зв'язку з запляновоною на 22 червня всенародною маніфестацією і відзначуванням 10-річчя з дня відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні відбудеться в суботу 18 травня, год. 3 по полудні ширша нарада членів Ділового комітету та голов і представників окремих відділів і складових організацій УККА у Філядельфії. У нарадах візьмуть участь представники Відділів УККА зі стейтів Конектікат, Ню Йорк, Ню Джерзі, Пенсильвенія, Делавар, Мериленд, Вірджінія та Вашингтон, Д.К. Місце наради: Дім Українського народного Союзу, 5004 Old York Rd.

РОМАН ПІТЬО ВИГРАВ ВИБОРИ В ІРВІНҐТОНІ

Адв. Роман Пітьо

Ірвінтон, Н. Дж. — В муніципальних виборах 14 травня до Міської Ради міста Ірвінґтону на пост радного виграв кандидат-українець, молодий 28-ий річний адвокат Роман Пітьо. Він одержав 6.020 голосів в той час, коли його найближчий противник здобув 5.150 голосів. Так склалося, що якраз в цьому році, коли місто Ірвінґтон відзначає 100-річчя з дня своєї інкорпорації як муніципалітет у стейті Ню Джерзі, у виборах кандидував і їх виграв вперше в цьому місті і в стейті Ню Джерзі кандидат українського роду. Додаткою треба відзначити, що українська група в Ірвінґтоні щодо числа находиться на четвертому місці за італійською, польською і жидівською. Свою перемогу Роман Пітьо здобув, виступивши з справді динамічною і оригінальною програмою діяльности в місті, чим приєднав собі симпатії і здобув підтримку такого поважного числа виборців.

Кеннет Ґібсон переобраний на посадника Ньюарку

Ньюарк, Н. Дж. — Кеннет Ґібсон, теперішній демократичний посадник Ньюарку, у вівторок, 14-го травня, був переобраний на цей пост, перемагаючи 4-ох своїх суперників. За останнім рахунком К. Ґібсон здобув понад 42 тис. голосів, а його найближчий суперник, стейтовий сенатор Антоні Імперіяле, одержав понад 33,000 голосів.

У Патерсоні, Ню Джерзі, з 5-ох кандидатів на пост посадника найбільше голосів одержав колишній посадник цього міста Лоренс Креймер, але тому, що він одержав менше ніж 50 відсотків голосів, правдоподібно незабаром відбудеться додаткове голосування, в якому кандидатами будуть Л. Креймер і його найближчий суперник Томас Руні, теперішній посадник Патерсону.

На посадника Трентону, столиці стейту Ню Джерзі, переобрано теперішнього посадника Артура Голлянда, який подавляюче більшістю голосів переміг політичним голосом Френка Ґачінсона.

В Піттсбургу відбудеться Всенаціональний Фестиваль

Піттсбург. — В п'ятницю, 24-го травня, в Піттсбургу розпочинається т.зв. Всенародній фестиваль, що його кожнорічно організує Міська Управа, а спонзорує Роберт Моріс коледж і яка є здвигом великої маси народу. В цій багатоподій імпрезі беруть звичайно теж участь організовані національностеві групи міста з показом своїх народних танків, пісень, музики й іншого роду мистецтва, включно з домашнім печивом і національними стравами. В цьогорічному фестивалі візьмуть участь 23 національностей, включаючи такі групи: африканську, болгарську, хорватську, англійську, індійську, ірляндську, жидівську, італійську, латвійську, лібанонську, литовську, філіпінську, польську, російську, скандинавську, шкодську, сербську, словацьку і українську.

Багато з названих груп будуть виступати кожного вечора, починаючи від 8-ої години вечора. Арена Фестивалю відкрита від годь. 5-ї до 12-ої ночі. Фестиваль триватиме до 26-го травня включно.

Іванна Іванчук очолила департамент мистецького проєктування

Чікаго. — Іванна М. Іванчук, дочка кол. головного контролера Українського Народного Союзу, а тепер почесного члена Головного Уряду Івана Іванчука, сама активний член УНСоюзу у відділах 423, 183 і 221, одержала номінацію на професора Говернорс Стейт Університету в Парк Форест Савт, стейту Ілліной. Проф. Іванна Іванчук очолила департамент мистецького планування і матиме за завдання підготовляти учителів мистецтва для середніх шкіл і коледжів.

В рямках своєї праці Іванна Іванчук виконує обов'язки координатора Дослідного та Новаторського комітету під проводом Віцепрезидента коледжу, а також є співкерівничкою програми під назвою „Естетичне виховання" та членом комітету „Етнічна спадщина". Іванна Іванчук студіювала в Чікаго та Римі, а по закінченні студій і одержанні наукового ступеня магістра та магістра мистецьких наук, вона викладала в Мистецькому інституті в Чікаго, Індіяна університеті та інших мистецьких центрах. Крім педагогічної діяльности Іванна Іванчук присвячує час власній мистецькій творчості і вже влаштовувала декілька власних мистецьких виставок. Вона є членом Українського музею модерного мистецтва, членом управи „Обнова" та членом МУН в Чікаго.

В Елленвілл відбудуться Спортові Ігрища молодечих організацій

Ню Йорк. — Під протекторатом Конференції Українських Центральних Молодечих і Студентських Організацій при УККА відбудуться в днях 15 і 16-го червня ц.р. на Оселі СУМА в Елленвіллі, Н.Й. другі великі Спортові Ігрища українських молодечих організацій. Згідно з домовленням існує черговість, тому протекторат над цьогорічними ігрищами перебрала на себе молодеча організація Пласт. Реєстрацію учасників переводять Крайові Управи організацій і товариства, які входять в склад Конференції і які опісля зголосять учасників Організаційної комісії на адресу: PLAST (Спортові Ігрища) 140 Second Ave. New York, N. Y. 10003, тел. (212) 475-6960. Зголошення приймається тільки до 3-го червня ц. р.

Як відомо, перші такі Спортові Ігрища відбулися літом 1973 р. під протекторатом СУМА на цій же оселі в Елленвіллі.

Зголошення приймається тільки до 3-го червня ц.р.

Як відомо, перші такі Спортові Ігрища відбулися літом 1973 р. під протекторатом СУМА на цій же оселі в Елленвілл.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Багатомовна перемога

У виборах до міської ради Ірвінґтону минулого вівтірка, 14-го травня, переміг молодий, 28-літній кандидат українського роду, адвокат Роман Пітьо, здобувши 6,020 голосів у порівнянні з 5,150 голосами, що їх одержав його найближчий суперник. Очевидно, що Р. Пітьо одержав голоси не тільки виборців - українців, але й загалу місцевих громадян. Проте, можна сміло твердити, що власне українські голоси його перемогу перерішили і в цьому велика заслуга, як самого кандидата адв. Пітя, так і наших виборців.

Перемога адв. Романа Пітя у виборах в Ірвінґтоні має головно місцеве значення, але вона багатомовна також і крайовому засягу. В президентських виборах вже прийнялося повір'я, що познакою можливостей висліду виборів в цілій Америці служить вислід правиборів у невеликому стейті Мейн. Це можна б віднести і до перемоги адв. Романа Пітя у виборах на радного міста Ірвінґтону. Не тільки деральний пост, але можна мати впевненість, що він не міг би повторитись так само на стейтовий і навіть федеральний пост, але можна манти впевненість, що він справді міг би повторитись та що Американська Україна могла б піти за Українським Ірвінгтоном, якщо були б відповідні кандидати та відповідна постава виборців. У цьому перемога адв. Пітя є таки справді багатомовна і надійна. Міський радний Роман Пітьо та українці - виборці в Ірвінгтоні заслуговують на подив і ґратуляції всіх своїх земляків в Америці, для яких вони дали добрий приклад.

Пошесть пияцтва в СССР

Газета „Радянська Україна" з 9 травня опублікувала повідомлення про пленум Верховного суду СССР, який розглядав питання про застосування судами постанови пленуму того ж суду з 16 жовтня 1972 року „Про судову практику у справах про хуліганство". Як видно з тексту повідомлення, головну увагу пленум Верховного суду СССР з травня ц. р. присвятив питанню „зловживання спиртними напитками" у зв'язку з цим, що „хуліганство у більшості випадків" є спричинене таким зловживанням. У повідомленні говориться про те, що „пленум вказав судам на їх обов'язок обговорювати питання про направлення обвинувачених, які хворіють на алькоголізм, на примусове лікування. Судам рекомендовано також своєчасно і гостро реагувати на недоліки, які виявляються в діяльності службових осіб і громадських організацій і які створюють об'єктивні умови для хуліганських проявів, особливо на випадки потурання пияцтву".

В іншій совєтсько - українській газеті „Молодь України" з 8 травня, у відділі „На варті громадського порядку", ширше інформує про „профілактичні заходи" в Українській ССР на відтинку боротьби з пияцтвом і алькоголізмом. На основі цього тексту можна бачити, наскільки загрозливі розміри прийняла на українських землях в СССР пошесть пияцтва, коли треба стосувати того роду заходи у її поборюванні. „Молодь України" пише, що „після виходу Постанови про посилення боротьби з пияцтвом та алькоголізмом у нашій республіці активнішою стала діяльність громадських організацій, добровільних народних дружин, працівників міліції, закладів охорони здоров'я . . . Нині в республіці майже повсюдно діє інститут інспекторів управлінь внутрішніх справ (тобто КҐБ) по профілактиці випадків пияцтва й алькоголізму серед населення. У Києві, Донецьку, Вінниці та деяких інших містах створені й успішно працюють методичні кабінети, які чимало вже зробили для запобігання цього лиха".

Для кожного ясно, що пияцтво і алькоголізм — соціяльна недуга, спричинена нездоровими суспільними відносинами. Коли населення, зокрема молодь, на що м. і. звертає увагу совєтська газета, шукає „заспокоєння" у спиртних напитках і розпиячується, то це тільки вказує на існування суспільної кризи. Як відомо, пияцтво на українських землях було поширене в добу панщини і кріпацтва. Ця пошесть почала зникати з ліквідацією цих лих. Сьогодні, за відновленого закріпощення селянства та робітництва в „державі робітників і селян" — СССР відновилася пошесть пияцтва з усіми трагічними наслідками. Ніяка „профілактика", навіть з допомогою органів КҐБ, нічого не допоможе в цьому випадку, доки існуватиме система, яка породжує це лихо.

В світі є 667 мільйонів католиків

Рим. — Заходами Ватиканської бібліотеки появився в Римі 1,950 сторінковий „Понтифікальний Річник", в якому поміщені докладні статистичні дані про Католицьку Церкву в світі. Монсіньйор Джіованні Бенеллі вручив Папі Павлові VI перший примірник люксусового видання. В книзі поміщені такі дані про КЦеркву: В 1973 р. було 135 кардиналів, 2,198 єпископських осідків, 1.983 титулярні єпископства, 102 прелатури, 22 самостійні архимандрії, 11 апостольських адміністрації 84 апостольські вікаріяти, 67 ап. префектур, 4 самостійні осередки, 26 польових вікаріятів, і 97 єпископських конференцій. В 1973 р. створено 18 нових єпископатів, 4 єпископства піднесено до гідности архиєпископств і митрополій, одну архимандрію перенесено в єпископство та створено 5 нових ап. прифектур. На протязі 1973 р. Папа Павло шостий наіменував 31 кардиналів та 151 архиєпископів. У міжчасі померло 12 кардиналів та 109 владик. У минулому апа Павло шостий дав почин до створення нової інституції — „Комітету для родини", але скасував існуючу досі „Апостольську Канцелярію".

Під цю пору діє в Католицькій Церкві 204 чоловічі й 1,190 жіночі інституцій понтифікального права; 47 католицьких університетів; 23 факультети церковних студій та 32 факультети теології в державних університетах.

Згідно з „Статистичним Річником Церкви", усіх католиків різних обрядів було наприкінці 19973 р. коло 667 мільйонів на три мільярди шість мільйонів усього населення світу. Всіх католицьких священиків було в тому часі — 420,429. Парохій і місійних станиць було 290,766.

М. Сосновський

„КЛЯТВА ЮНОСТИ"

26 квітня в Москві закінчився XVII з'їзд ВЛКСМ (Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді). На закінчення своїх нарад з'їзд схвалив „звернення" до ЦК КПСС та резолюції, в яких зроблено підсумки цих нарад, а також намічено завдання перед комсомолом на найближче майбутнє. Це „звернення і ці „резолюції" газета „Молодь України" з 30 квітня у своїй редакційній статті назвала „клятвою юности", неначе бажаючи цим підкреслити, що молодь СССР прийняла перед компартією СССР зобов'язання дбайливо виконувати партійні доручення і придержуватися напрямних партійної політики. У цій статті відзначається, що XVII з'їзд „ще раз засвідчив безмежну відданість юного покоління ідеалам великого Леніна, справі Комуністичної партії, готовність юнаків та дівчат примножувати славні революційні, бойові та трудові традиції радянського народу".

Немає сумніву, що резолюції XVII з'їзду комсомолу СССР, коли йдеться про ознайомлення з накладеними компартією СССР завдання на молоді покоління, мають свою вимову і кидають багато світла на те, чого кремлівські верховоди очікують від 34 мільйонів юнаків і дівчат усіх народів СССР по лінії реалізації визначеної ними внутрішньої і зовнішньої політики. Це й стверджується в резолюціях, де записано, що „комсомольці, юнаки та дівчата беруть активну участь у всенародному соціялістичному змаганні за виконання завдань дев'ятої п'ятирічки", а також, що „комсомол виступає активним провідником ленінської зовнішньої політики КПРС в міжнародному комуністичному і демократичному русі".

Недоліки комсомолу

Якби не намагались кремлівські верховоди закривати дійсний стан в СССР, в тому й на відтинку молоді, зокрема молоді активної власне в комсомолі, вони не могли уникнути того, щоб бодай дещо не відхилити заслони з серйозних недомагань, які помітні в комсомолі і про які часто пише при різних нагодах совєтська преса. В резолюціях є дещо мови про ці недоліки і недомагання „м о л одняцького авангарду" в СССР. Там читаємо, що „комсомольські організації не повністю використовують свої можливості для поліпшення комуністичного виховання підростаючого покоління. Вимагає посилення ідейно - виховна робота, ефективність політичного навчання та економічної освіти молоді. Ряд комітетів комсомолу слабо займається о р ганізацією вільного часу юнаків та дівчат, їх дозвіллям. В окремих комсомольських організаціях допускається формалізм в організації соціялістичного змагання, частина молодих трудівників не виконує виробничих завдань, не підвищує професійної майстерности, ніде не вчиться. На деяких підприємствах значна плинність кадрів серед молодих робітників, не ведеться дійова боротьба з порушеннями трудової та виробничої дисципліни".

Недомагає також і організаційна ділянка. „Є первинні організації,—відзначується у резолюціях, — які працюють слабо, безініціятивно, миряться з недоліками, не завжди ще регулярно проводяться збори, не здійснюється належний контроль за виконанням ухвалених рішень. Частина комсомольців не має громадських доручень, не бере активної участи в діяльности комсомольських колективів".

Завдання перед комсомолом на найближче майбутнє

Питанню завдань комсомолу на майбутнє присвячена основна частина резолюцій, бо, мовляв, КПСС поставила перед комсомол „нові, ще більш складні та відповідальні завдання". Ця частина резолюцій починається уточненням, яке говорить само за себе: „одне з найважливіших завдань комітетів ВЛКСМ — всебічне поліпшення трудового виховання комсомольців та молоді, підвищення ролі і відповідальности комсомольських організацій у здійсненні господарської політики партії в боротьбі за п і д в ищення ефективности с у спільного виробництва, прискорення темпів науково - технічного прогресу". Виходячи з такої засади, з'їзд зобов'язав „ у кожній республіці, краї, області щорічно направляти ударні комсомольські будівельні загони для участи у спорудженні пускових об'єктів". Крім того і в додатку до цього, з'їзд вирішив „схвалити ініціятиву комсомольців, юнаків та дівчат, які виявили бажання працювати на ударному будівництві, і направити в 1974-1977 роках на новобудови по громадському призову 500 тисяч юнаків та дівчат".

З'їзд, очевидно, не призабув за новий плян Брежнєва освоїти нечорноземні цілинні землі Російської Федерації і навіть „з великим піднесенням" сприйняв „заклик генерального секретаря ЦК КПСС товариша Л. І. Брежнєва до комсомолу і молоді взяти участь у будівництві Байкало - Амурської залізничної м а ґ і стралі... Спорудження цієї залізниці — справа чести Ленінського комсомолу, всієї радянської молоді". Комсомол має кинути своїх членів і молодь народів СССР на цілинні нечорноземні землі. В резолюціях записано: „з'їзд оголошує всесоюзною ударною комсомольською б у довою меліорацію земель та сільське будівництво в нечорноземній зоні РРФСР. Комсомольські організації повинні подавати постійну допомогу в спорудженні об'єктів виробничого, житлового та культурно - побутового призначення, створенні необхідних умов для підвищення професійного та загальноосвітнього рівня молоді, закріпленні її в сільськогосподарському виробництві. Щорічно направляти в цю зону студентський будівельний загін чисельністю не менше 20 тисяч чоловік".

Виховування молоді в „дусі інтернаціоналізму і радянського патріотизму"

Крім прямої участи у здійснюванні в и робничих плянів, у соціялістичному змаганні тощо, комсомол

(Закінчення на стор. 7-ій)

В. Левенець

ОСНОВНА МЕТА УНС

Чи Український Народний Народний Союз є тільки братерсько - забезпеченевою установою? Таке питання дуже часто виринало перед нами в перших місяцях нашого побуту в ЗСА, а в УНСоюзі зокрема, поки ми не збагнули основної мети цієї великої і безперечно впливової не тільки забезпеченевої, але й суспільно - громадської братської організації. Можливо, що не всі погоджуються з твердженням, що УНсоюз таки є суспільно - громадською, а подекуди навіть і політичною установою, хоч сама вона ніколи такої претенсії не висувала, а її урядовці і співробітники все виконували як самозрозумілу річ, потрібну і корисну роботу, не очікуючи від нікого ні заплати, ні вдячности.

Було б побажаним, щоб кожний українець, зацікавлений суспільним життям української громади в цій країні, прочитав історію постання УНСоюзу, який тому 80 років серед труднощів і не без ворожого втручання ставив, може ще з певного роду побоюваннями чи таки справжнім страхом, перші кроки на цій землі. З перспективи 80-літньої віддалі таки справді треба подивляти тих піонерів з-посеред наших перших поселенців, які серед складних і невідрадних обставин тодішнього щоденного життя шукали й знайшли шляхи порятунку для своїх людей, шляхи себевиявлення. Мусимо сьогодні в поклоні до наших попередників і будівничих УНСоюзу сказати, що це був здоровий вияв самооборони перед напором чужого світу, щоб спільними силами рятувати себе самих — фізично, духово, національно і релігійно.

Покладені ними ідейні основи під велику будівлю, що нею сьогодні є УНСоюз, були такими сильними і переконуючими, що вони захопили тисячі наших земляків, згуртувавши їх в міцній під кожним оглядом організації, яка на протязі свого 80-літнього існування віддала дуже великі послуги для її членів в першу чергу, для української громади в З'єднаних Стейтах Америки і Канаді та для українського народу на Батьківщині.

Читаючи історію УНСоюзу не можна надивуватись, як установа, яка не мала ані фахових кадрів, ані урядової підтримки, ані забагато інтелігенції і яка пережила трудні роки економічної депресії, зуміла не тільки вдержатися на поверхні, але також вирости у велику, престижеву 40-мільйонову установу із майже 90.000 членством, власним щоденником і великим видавництвом, з власною відпочинково - виховною оселею і багатьма іншими надбаннями, включно із новозбудованим першим українським хмаросягом.

Але не про матеріяльні надбання хочемо говорити на цьому місці, хоч це речі першочергового з н ачення для забезпеченевої установи. Натомість хочемо вказати на інші ділянки праці всіх Головних Урядів УНСоюзу і його клітин, що їх ми сьогодні називаємо Відділами, а саме на суспільно-громадську, культурну і політичну діяльність. Свого часу один з головних урядовців висловився, що обов'язком Українського Народного Союзу є продовжувати свою надрядну службу своєму народові на культурному полі, яку, в умовах поневолення, так тяжко відділити від служби національно - політичної. Колись, коли УНСоюз був загально - крайовою установою, він силою своєї виключности був лідером нашої громади. В багатьох випадках він уважався за суроґат української держави, або бодай за амбасадора України на американській землі. Можна сміливо сказати, що цей стан до певної міри триває досі. Може змінились обставини, виросли нові організації і установи, УНСоюз змінив напрямок праці і сконцентрував більше уваги на культурний відтинок, але характер самої установи як такий ніколи не мінявся. Тисячі молодих людей одержали більші чи менші стипендії на продовження своїх студій, в руки англомовного наукового світу дано виїмкової вартости книгу, видану коштом соток тисяч долярів, — „Енциклопедію Українознавства", школам українознавства, молодечим організаціям, спортовим товариствам уділювано матеріяльні допомоги, влаштовувано конкурси молодих талантів, піддержувано мистців індивідуально, як також піддержувано суспільно - громадські установи і наші громадські надбудови. Всього не перелічити в одній статті і, зрештою, це не є завдання цих завваг. Хочемо тільки ствердити, що на покладених УНСоюзом твердих і здорових підвалинах українство в Америці збудувало свою могутню організаційну мерешу та створило неоцінені вартості. Без їхньої підготовки, без їхнього вкладу жертвенної праці, наші осяги були б далеко меншими і скромнішими.

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ПРОПОЗИЦІЇ СТАТУТОВОЇ КОМІСІЇ ПРИ ГОЛОВНОМУ УРЯДІ ЩОДО ЗМІН СТАТУТУ УНС

Сторона 15. §10. Замість: „Має понад двадцять один (21) рік віку..." пропонується: „має понад 18 років віку..."

Сторона 21. §21. Замість: „Обов'язком секретарів Конвенції є виготовити щоденно протокол з нарад Конвенції...", пропонується: „Виконувати цей обов'язок в рамцях можливостей".

Сторона 28. §32. Замість: „Головний Уряд має право покликати іншу особу на опорожнене місце аж до скінчення каденції", пропонується: „Гол. Уряд має право на протязі 30 днів покликати..."

Сторона 32. §40. Розподілити функції головного секретаря на: заступника гол. предсідника — організаційний. Рекордовий секретар має перебрати функції секретаря.

Сторона 34. Замість: „Він має приготовити на кожний адміністраційний рік бюджет Союзу...", пропонується: „Він має приготовити на кожний а д міністраційний рік, спільно із Фінансовою Комісією, бюджет..."

Сторона 35. §43. Замість: „виконувати всі накази...", пропонується: „гол. предсідником і бути членами комітетів, призначеними Гол. Урядом".

Сторона 63. §74. Замість: „Не перевищуючи 500.00 дол.", пропонується: „не перевищуючи 1,000.00 дол."

Рекомендації:

1. Перевірити можливість зредукувати делеґатів із 75 членів на 100 членів.
2. Конвенція вибирає Раду Директорів, замість Екзекутивного Комітету.
3. Секретарі мають організувати членів, або уступити із свого уряду.
4. Оформлення функцій „малої" Екзекутиви.
5. Постійне діяння Статутової Комісії.

Проф. І. Телюк — голова, члени: сен. П. Юзик, проф. Т. Шмаґала, д-р Б. Футей, д-р А. Чопик

ПРОПОЗИЦІЇ 28-ІЇ КОНВЕНЦІЇ УНС ВІД ДЕЛЕҐАТІВ ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ

(схвалені під час спеціяльних делеґатських нарад в дні 5 травня 1974 р.)

1. Для зменшення конвенційних коштів пропонуємо зменшення вибору делеґатів за ключем: Відділи, які мають управнених членів до голосування від 100 до 199 — вибирають одного делеґата від 200 — 399 членів вибирають 2 делеґати, від 400 до 999 членів — вибирають 3 делеґати і понад 1.000 членів — вибирають 4 делеґати.
2. Пропонуємо виплачувати членам дивіденду за станом членства на розметах 31 грудня, а не за станом 31 травня слідуючого року. Достосуватися до фіскального року.
3. Члени старші віком з клясою забезпечення „В" і яким скінчилося 78 років життя повинні одержати дивіденду у висоті річної вкладки, відтягнувши фонди і оплату „Свободи".
4. У зв'язку з економічною кризою і дорожнечею, пропонуємо виплачувати секретарям 8 відс. від побору членських складок.
5. Члени, які скінчили 18 років життя, повинні бути управнені до голосування як під час вибору Управ, так і під час вибору конвенційних делеґатів.
6. Вік членів Головного Уряду повинен бути від 21 до 65 років життя.
7. Статут повинен виразно вказати, чи головний предсідник має право голосувати під час засідання повної, чи малої Екзекутиви, а якщо так, то коли і при яких обставинах.
8. Побільшити Екзекутиву до 9 членів з тим, що 5 членів повинні творити малу Екзекутиву.
9. Оформити с т атутові права почесних членів УНС. Усіх почесних членів не повинно бути більше як 8 і на опорожнені місця добирати не більше як по 2 почесні члени кожної Конвенції.
10. Не вибирати почесним членом такого члена Головного Уряду УНСоюзу, який кандидував на якийсь пост під час звичайної Конвенції, програв вибори, а опісля, як рекомпенсату, одержує почесне членство.
11. У статуті повинен бути правильник для членів Контрольної Комісії і Головної Ради, де були б вказані всі їхні права і обов'язки. Не може бути такої аномалії, щоби члени Головної Ради підлягали під прикази головного предсідника. Навпаки, головний предсідник повинен повинуватися ухвалам Головної Ради.
12. Підвищити стипендійний фонд для студентів високих шкіл з 10.000 дол. до 25.000 дол. Призвані стипендії виплачувати стипендистам через секретарів, організаторів і голів Округ, а не висилати до коледжів чи університетів.
13. Признати с и ротам вільний побут на таборах „Союзівка" за рекомендацією Окружних Комітетів.
14. Перевести УНС на триступневий, впровадивши Округи до статуту і з наданням їм статутових прав.

Комісія пропозицій

СЕКРЕТАРСЬКІ СПРАВИ — ВІДПОВІДІ І ПРОПОЗИЦІЇ

Прочитав я в „Свободі" — Трибуні УНСоюзу з дня 8, 9,

(Закінчення на стор. 8-ій)

ПРОТОКОЛ

нарад Головного Уряду Українського Народного Союзу, які відбулися в п'ятницю 22-го лютого 1974 р. у приміщенні Головної Канцелярії при 30 Монтґомері вулиці в Джерзі Ситі, Н .Дж.

У нарадах узяли участь 24 члени Головного Уряду, а саме: головний предсідник Йосип Лисогір, заступник гол. предсідника проф. Іван Телюк, заступник гол. предсідника на Канаду сен. Павло Юзик, заступниця гол. предсідника Марія Душник, заступник гол. предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан, головний секретар Ярослав Падох і головна касирка Уляна Дячук; головні контролери: мґр Іван Гаврик, дир. Іван Винник, проф. Богдан Гнатюк, д-р Іван Скальчук і д-р Михайло Данилюк; гол. радні: Василь Дідюк, Степан Гавриш, Тарас Шмаґала, д-р Богдан Футей, Анна Гарас, Дмитро Попадинець, Тарас Шпікула, д-р Анна Чопик, Володимир Запаранюк, Мирослав Кальба, Євген Репета і Андрій Джула; ред. Антін Драган та почесні члени Головного Уряду: Роман Слободян, д-р Володимир Ґалан, Іван Іванчук і Володимир Дідик. Головні радні інж. Анатолій Дорошенко і Мирон Куропась, як і почесний член Головного Уряду інж. Степан Куропась виправдали неприявність злими умовинами летунської комунікації між Чикаґом і Джерзі Ситі. Почесний член Микола Давискиба не прибув з приводу поганого стану здоров'я. Наради відбулися з нагоди й після дедикації нового будинку УНСоюзу, в якому приміщується його Головна Канцелярія. Тривали від години 4-ої до 6-ої по полудні. Нарадами проводив головний предсідник Йосип Лисогір.

На порядку нарад буми такі справи:

1. Справа відновлення ліценції Союзівки на продаж алькогольних напитків

Головний предсідник поінформував приявних, що влада , спираючись на зміні відповідного закону в стейті Ню Йорк, вимагає, щоб між екзекутивними урядовцями не було не-громадянина ЗСА й тільки під тією умовою уділить ліценцію. Точніші інформації подав приявний на нарадах адвокат Степан Ярема. Після дискусії, в якій взяли участь пп. І. Телюк, А. Джула, Т. Шмаґала, Б. Гнатюк, Б. Футей, І. Геврик, І. Винник і Я. Падох, на внесення головного радного Тараса Шмаґали, однодушно схвалено подбати про ліценцію, виконуючи вимоги права і уряду.

2. Справа фінансування нового дому УНС

Головний предсідник Й. Лисогір поінформував про стан будови та її фінансування, після чого відбулася дискусія, в якій взяли участь пп. А. Гарас, І. Телюк. І. Геврик, І. Винник, Є. Репета і І. Іванчук.

3. Справа 28-ої Конвенції УНС

Головний предсідник поінформував про підготову Конвенції, пояснюючи, що Екзекутива визначила Конвенційний Комітет, в склад якого входять: д-р Володимир Ґалан — голова та головні контролери д-р Богдан Гнатюк і д-р Іван Скальчук та головний радний Степан Гавриш, всі з Філядельфії. До компетенції цієї Комісії мали б належати справи влаштування концерту в неділю 19-го травня 1974 р., тобто перед Конвенцією, та програма конвенційного бенкету, який мав би відбутися у четвер 23-го травня. Після дискусії, в якій взяли участь : А. Джула, І. Скальчук, І. Винник, І. Геврик, Я. Падох, С. Гавриш, А. Гарас, І. Телюк, Б. Гнатюк, В. Ґалан, В. Дідюк, сен. П. Юзик і В. Дідик уповноважнено Комітет запросити до свого складу інших головних урядовців з Пенсильвенійського стейту, як зайде потреба.

Окремо обговорено справу недільної мистецької імпрези, під час якої відбудеться змагання танцювальних ансамблів із ЗСА і Канади.

Обговорено також справу бенкету та гостей, які повинні б бути запрошені. В дискусії над цією справою забирали голос пп. І. Винник, І. Геврик, А. Джула, А. Чопик і М. Кальба.

Головний предсідник поінформував, що від 13-го травня радитиме в приміщенні Конвенції Статутова Комісія, а від 16-го травня Комісія Верифікаційна. Реєстрація делеґатів розпічнеться в неділю рано тобто 19-го травня, від 9-ої години починаючи. Мистецька імпреза ймовірно розпічнеться в неділю, 19-го травня в полудне, а того ж дня увечорі о год. 8-ій відбудеться нарада Головного Уряду УНСоюзу. Конвенція розпічнеться в понеділок 20-го травня о год. 9-ій ранку.

4. Справа рятування життя Валентина Мороза і Леоніда Плюща

Головний реадактор Антін Драган з'ясував наглу потребу рятувати життя історика Валентина Мороза і кібернетика проф. Леоніда Плюща, які в ув'язненні, за інформаціями акад. Андрія Сахарова та інших джерел, знаходяться у безпосередній загрозі втрати життя. Після дискусії, в якій взяли участь пп.: М. Кальба, А. Джула, В. Ґалан, сен. П. Юзик, У. Дячук, Б. Гнатюк, І. Винник, Я. Падох, І. Скальчук і М. Данилюк однодушно схвалено, на внесення д-ра І. Скальчука, піддержане І. Гевриком і іншими, пропозицію ред. А. Драгана, щоб уповноважити Головний Екзекутивний Комітет звернутись до Об'єднаних Націй, Міжнародної Ліґи за Людські Права та Міжнародного Червоного Хреста і запропонувати їм відповідні фонди, щоб перевезти на Захід Валентина Мороза, проф. Леоніда Плюща та інших недужих українців, ув'язнених в Совєтському Союзі, і на їхнє лікування. Потрібні фонди будуть виплачені з „Фонду Наглої Потреби", який постав із добровільних пожертв членів УНСоюзу, зокрема зі звороту їм виплачених УНСоюзом дивіденд, призначенням якого є допомога в кожній наглій потребі „рятунку життя або волі українців".

Після цього й звернення гол. секретаря Я. Падоха за допомогою до всіх головних урядовців у конвенційній кампанії, щоб до часу Конвенції досягнути загальне число 90,000 членів УНСоюзу, на внесення гол. радного М. Кальби, схвалено закінчити наради, що й сталося о год. 6-ій вечора.

Ярослав Падох, головний секретар

КОНВЕНЦІЙНІ ДЕЛЕГАТИ УНС: ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО СВОЮ ТРАДИЦІЙНУ Й ОБОВ'ЯЗКОВУ „ДЕЛЕГАТСЬКУ ДЕСЯТКУ" НОВИХ ЧЛЕНІВ! КОНВЕНЦІЯ ПОЧИНАЄТЬСЯ В ПОНЕДІЛОК, 20 ТРАВНЯ.

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознимки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознимки нам надіслано.

Ліза Марія Шийка, доня Степана і Марії Б. Шийка, нова членка 336-го Відділу УНСоюзу в Клівленді, Огайо

Терренс А. Соломон, син Артура і Інни Соломон, новий член 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. Й.

Данило Володимир Нагірний, син д-ра Володимира і Надії Нагірних, новий член 27-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Дж.

Крістен Лин Ривак, донька Бориса і Черил Ривак, нова членка 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. Й.

Давид Пейґ, син Здравко і Верики Пейґів, новий член 354-го Відділу УНСоюзу в Омага, Небраска

Лярисса Бабурка, Доня Стефанії і Івана Бабурків, нова членка 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. Й.

Христя і Марко Гевко, діти Теодозія і Богдана Гевко, нові члени 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. Й.

ТРИ ПОКОЛІННЯ СОЮЗОВЦІВ

Марія і Михайло Яцків з Рочестеру — це вже третє покоління союзовців, нащадки родин-піонерів Яцкових і Пукішів. Молоде супружжя Яцкових гордиться донечкою Маргаретою, яку вони недавно вписали в члени 367-го Відділу „Запорожська Січ" в Рочестері. Михайло Яцків є директором похоронного заведення Кроля, а його дружина Марія, професійна учителька, затруднена в освітній системі Рочестеру.

Михайло Ярема Казівсиґ, син Аркадій та Ігора Казівсигів, новий член 171-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сіті, Н. Дж.

Михайло Ігор Корнага, син Мирона і Христини Корнага, новий член 327-го Відділу УНСоюзу в Гемпстед, Н. Й.

Ольга Кікта, доня Володимира і Володимири Кікта нова членка 27-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Дж Іван Степан Кікта, син Йосифа і Гелени Кікта, нові члени 27-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Дж.

Данило Роберт Мец, син Анни та Йосипа Мец, якого записала вже втретє в члени УНСоюзу його бабуня і одна з кращих організаторів УНСоюзу Анна Гнатюк, секретарка 37-го Відділу УНСоюзу в Елізабеті, Н. Дж.

Іван Степан Кікта, син н-ва Йосифа і Гелени Кікта, новий член 27-го Від. УНСоюзу, в Мейплвуді, Н. Дж.

Петро Павло Семчук, син Івана та Анни Семчуків, новий член 266-го Відділу УНСоюзу в Амстердамі, Н. Й.

Адам Володимир Гапій, син Ігора і Ксені з Гординських Гапіїв, який народився 20-го листопада 1973 року, вже став членом 27-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Дж.

ВІК ДИТИНИ МІЖ 3 І 5 РОКОМ ЖИТТЯ — ЦЕ ЧАС, КОЛИ ДИТИНА ДІСТАЄ ВСЕ, ЧИМ ВОНА БУДЕ В ДОРОСЛОМУ ВІЦІ. ЦЕЙ ЧАС ТРИВАЄ ДУЖЕ КОРОТКО — НЕ ПРОГАВНУЙТЕ ЙОГО ДЛЯ ДОБРА ВАШОЇ РІДНОЇ ДИТИНИ!

Пошана до піонерів — опіка над старшими

Я знаю, що я дуже запізнився зі своїми думками в справі старших союзовців, але хоч і пізно, то таки подаю свої думки. Усі знають, що наші старші люди — це колись тяжко - працюючі люди. Це вони потребують організованої опіки, про яку думає Батько - Союз. Багаті люди не потребують братської опіки, — вони собі таку опіку купують. Зате наші старші на неї чекають від нашої організації, тим більше, що Головний Уряд хоче її дати та не знає, як і в якій формі.

Найкращою формою, на мою думку, буде побудова дому для старших там таки на землях Союзівки. Цей дім буде правити за мешкання для старших, які туди прибудуть на поселення. Але ці мешкання не це дарунок для старших, лише дешевий винайм. Мешканці будуть за свої мешкання платити із своїх пенсій, як також платитимуть і за харчі та інші обслуги. Звичайно, пенсіонери не мусять байдикувати, сидіти в кріслах і без кінця дивитись у телевізори. Може бути частина й таких, але більшість скоро знудиться без будьякої роботи, бо ж вони цілий свій вік щось робили. Треба дати їм роботу. Найкращою роботою для них — на мою думку — була б робота на повітрі. Для цього треба виділити ділянку землі — отам, нижче тенісових кортів — виорати її і заложити огород з вирощуванням моркви, буряків, огірків, помідорів, капусти, гороху, квасолі і т. д. Це буде корисна і приємна робота. Насадити кілька рядів малини, суниць, порічок — доглядати їх та збирати: урожай буде справляти велику приємність. Коли б вистачило коштів (а їх не багато на це треба), там же побудувати невелику теплярню для вирощування різних росад та квітів. Коли б не знайшлось серед старших людей інструктора, що тим ділом провадив би, то я можу запропонувати свої послуги і свої знання та досвід, бо також скоро впишуся до „гвардії старших". (Про мою роботу можемо спеціяльно договоритись).

Андрій Баранник

Філія УКУ в Чикаго влаштовує публічні доповіді

Чикаго. — Філія Українського Католицького Університету в Чикаго запланувала в травні цілий ряд публічних доповідей відомих наших науковців в серії викладів з історії політичної думки. Виклади відбуваються в п'ятниці о год. 7.45 вечором в Парафіяльному Осередку св. Володимира і Ольги при 2255 Вест Чикаго евеню. Доповідатимуть: 17-го травня проф. Тарас Гунчак — Ратгерс університет, „Нові інтерпретація російського імперіялізму"; 24-го травня — проф. Ігор Каменецький — Центральний Мичигенський університет, „Деякі позиції сучасного резистансу в Україні". Публічні лекції можуть слухати усі зацікавлені особи.

„Дейзя" в Ірвінгтоні

ІРВІНГТОН, Н.Дж. — У суботу 11-го травня ц.р. о год. 7.30 вечора, тут в залі Ірвінгтон гайскулу, Асоціяція Діячів Культури (АДУК) Північного Ню Джерзі та Український Музичний Інститут (УМІ) з Філядельфії влаштували виставу музичної комедії в трьох діях „Дейзя". Лібретто до цієї комедії написала Оксана Керч, музику скомпонував Ярополк Ласовський. Виступали члени оркестри УМІ і хору УМІ з гостинною участю хору „Прометей". Головні ролі виконували Микола Куліш, Надія Оранська; Катря Оранська, Андрій Бойко, Зоряна Луцька, Володимир Карпинич, Олена Карпинич, Роксоляна Чорпіта, Галина Бойчук, та Мотря Бойко. Режисером цієї комедії був Володимир Куліш, а диригентом оркестри Юрій Оряньский. Сценічне оформлення виконав маестро Володимир Ласовський, а концертмайстром була Галя Сагата-Порітко. Технічним улаштуванням займалися: Микола Зварич, Сергій Ковальчук, Стефан Слободян і Роман Гриців. Численна публіка зустрінула автора, мистців і виконавців — артистів оплесками признання, вручивши їм квіти. Уся артистична обсада цієї музичної комедії — в більшості молодь.

Марко Юречко, новий член 47-го Відділу УНСоюзу в Бетлегемі, Па. Вписали Марка в члени його дідо Михайло та бабуня Ольга Юречко.

Оксана Лукія Олійник, доня Ярослава і Марії Олійників, нова членка 27-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Дж.

Роман Кікта, син Володимира і Володимири Кікта, новий член 27-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Дж.

Олена Анна Кікта, доня Йосифа та Гелени Кікта, нова членка 27-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Дж.

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ПОТРЕБУЄ ВАШОЇ ДОПОМОГИ!

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА В ЗСА!

Цією дорогою звертаємося до Вас в справі збірки фондів на потреби Українського Вільного Університету в Мюнхені, Німеччина, який під сучасну пору находиться у важкій фінансовій ситуації у зв'язку з спеціяльними вимогами західньонімецького уряду до того роду високих шкіл. Справа в тому, що за новими урядовими постановами, поновлення державної акредитації узалежнено, між іншим від того, що університет має мати власний відповідний будинок. Це приневолило Сенат УВУ рішитися на купівлю такого будинку, з чим пов'язані значні кошти. Як відомо, частину коштів покрив Верховний Архиєпископ кардинал Йосиф Сліпий, але решту мусить дати українське громадянство в усіх країнах нашого поселення.

З цієї причини, Делегатура УВУ в ЗСА, Фундація УВУ та Товариство Алюмнів і Прихильників УВУ вирішили розпочати в усіх українських осередках в ЗСА збірку потрібних фондів. Публікуючи це звернення, закликаємо всіх українських громадян доброї волі, яким дорога є справа єдиної в світі вільної української високої школи, яка вже понад 50 років служить українській справі і українській науці, щоб поспішили зі своїми якнайщедрішими пожертвами на фонд УВУ.

У теперішній ситуації, коли з боку совєтського режиму йдуть всі можливі намагання, щоб добитися ліквідації цієї нашої високої школи за межами України ми мусимо зробити все, щоб цю високу школу — Український Вільний Університет — не тільки зберегти, а й запевнити їй умови для всебічного розвитку.

Мета нашої збірки — зібрати в можливо найкоротшому часі не менше $100,000. Кожен Ваш доляр, вплачений на фонд УВУ, буде вкладом в справу української вільної науки. Ми не розпоряджаємо окремим організаційним апаратом і не користуємося допомогою індивідуальних збірщиків. Тому ми закликаємо Вас надсилати Ваші пожертви в міру можливостей поштою на таку адресу:

Selfreliance (UFU Fund), acc. No. 53A
237 Hope Ave. Passaic, N. J. 07055

Просимо не ждати, а відразу, як тільки прочитаєте цей заклик, надсилати на подану адресу Вашу щедру пожертву, пам'ятаючи, що доля Українського Вільного Університету у Ваших руках. Всі пожертви будуть оголошувані в нашій пресі.

Ню Йорк, 14 травня 1974 року.

ЗА ДЕЛЕГАТУРУ УВУ В ЗСА:

проф. д-р Василь Лев — голова; *проф. д-р Василь Стецюк* — секретар
проф. д-р Осип Андрушків; *проф. д-р Ярослав Падох*

За Фундацію УВУ та Т-во Алюмнів і Прихильників УВУ у ЗСА

д-р Михайло Сосновський — голова; *д-р Петро Гой* — секретар

інж. Володимир Бакалець, Галина Бобиляк, д-р Петро Богданський, Іван Буртик, д-р Володимир Душник, д-р Василь Лучків, д-р Іван Марченко, д-р Олександер Ничка, д-р Роман Ричок — члени Президії

Ню Йорк може стати центром українських поселень світу

Ню Йорк (М. К.). — Український Соціологічний Інститут влаштував тут у своєму приміщенні нараду запрошених громадян, щоб поділитися спостереженнями і висновками про можливості створення світового українського центру — „Малої України" — в Ню Йорку. Уведенням до теми були інформативні зводомлення про постання і діяльність Соціологічного Інституту д-ра Ігоря Гурина і голови Фінансової Ради УСІ, М. Коця.

Географічне положення, осідок ОН, вигідні комунікаційні засоби, найчисленніше скупчення українців, близькість світового фінансового центру, реалістичне мислення тутешніх українців — твердив у своїй доповіді президент УСІ, А. Міляник — це видні фактори, які вимагають від нас цілковитої переорганізації української Давнтавну, включаючи туди пляновий закуп посілостей, дім українського пенсіонера, гостинниці, встановлення потрібних підприємств, крамниць та модернізацію існуючих. Ню Йорк — господарча база світових починань, безсумнівно мусить розвинутися у репрезентативну українську дільницю. Від Бавнд Бруку, через мультимільйонову інвестицію Українського Народного Союзу в Джерзі Сіті, Глен Ков, аж до Стемфорду розтягається впливовий культурно - господарчий український центр, стрижнем якого стоятиме український Давнтавн.

Устійнено на нараді порушити і зацікавити цією проблемою та обговорити її на форумі УСІ з відповідними представниками громадянства, існуючих професійних суспільних товариств і організацій. Представник Об'єднаних Організацій Міста Ню Йорку запросив УСІ зреферувати ці важливі спостереження на квартальному засіданні організацій міста.

Нарадами вів член - фундатор УСІ, прем'єр Юліян Ревай. Український Народний Союз репрезентувала на нарадах п-і Марія Душник.

МК

Петро Дяків переобраний...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ретарі Округи здобули нагороди: п-і К. Онуфрик, Й. Касюхнич, Дмитро Пиці і П. Дяків. У інших змаганнях Д. Пиці здобув першу нагороду у цілому Союзі. За добре виконання своїх організаційних завдань Округа одержала грошову нагороду. По врученні заслужених зірок і таблиці для ще одного „Бувідничого Союзу" п-і К. Онуфрик, уділено абсолютрію уступаючій управі і обрано нову у такому складі: Петро Дяків — голова; п-і К. Онуфрик — заступниця голови; Єфим Омельченко — секретар, Михайло Боровський — касир, Йосиф Роман Фаринич — член. Контрольна комісія: Петро Самець, Микола Бережук, Михайло Гладиш.

У „різному" обговорено цілий ряд справ і проблем УНС так у Ніягарській Окрузі, як і у загальному. Порушено цілий ряд пропозицій на Конвенцію. Зайнято рішуче становище у справі справедливого трактування усіх членів і Округ, без огляду чи є вони в Америці чи Канаді. Округи і членство та секретарі мусять мати однакові не тільки обов'язки, але також привілеї. Рішено докладати всіх старань, щоб Округа і надалі стояла у передових позиціях цілого Союзу. По закінченні зборів управа Округи гостила присутніх „чим хата багата". Збори пройшли під кожним оглядом дуже успішно і бадьоро, що є запевненням дальшого росту УНС в Канаді.

НН.

Концерт двох поколінь в Українській Вільній Академії Наук

Концерт українських музик, дуже молоденьких і не дуже молодих, відбувся 27 квітня ц. р., в залі Академії у Ню Йорку. Прибуток був призначений на Фонд Допомоги Українським Ученим та їх Родинам ім. Д. Дорошенка. Грали на бандурах і співали учні школи гри на бандури при хорі „Думка" у Ню Йорку під мистецьким керівництвом о. Сергій Кіндзерського-Пастухова; грали на роялях учні пані Алли Кіпи, співали майстерниці української пісні Ганна Шерей і Марта Кокольська-Мусійчук. Організатором концерту була Алла Михайлівна Кіпа, що уже не раз улаштовувала в Академії концерти з добродійною метою, притягаючи до участи і майстрів української музики, і початківців.

Голова Фонду ім. Д. Дорошенка, проф. Наталя Осадча-Яната перед початком концерту розповіла про роботу Фонду: його завдання — допомоги потребуючим українським ученим похилого віку та їхнім родинам, його прибутки — пожертви людей з добрим серцем і надходження від концертів в Академії. Осадча-Яната подякувала артистам, що сьогодні виступають у концерті і відзначила жертводавців, що останнього року внесли найбільші датки: Микола Цимбала — 100 дол., д-р Дм. Лепкий — 50 дол., Софія Гавська — 30 дол., д-р Громів — 25 дол., Григорій Іваненко — 20 дол. Скромна грошева допомога була вислана минулого року 17 особам (ученим та вдовам учених) у ЗСА, Канаді, Західній Німеччині, Франції, Чехо-Словаччині і Аргентині. Голова Фонду подякувала за співпрацю членам Фонду — Т. Іванівській, В. Бакола і Г. Гермак, а також організатору концерту — А. Кіпі.

Концерт почався із фортепіянового соло тринадцятилітнього Ярчика Саленка (учня А. Кіпи), що виконав норвезький танок Гріга. Далі виступали молоді бандуристи. Алла Кіпа розповіла про школу бандуристів при хорі „Думка", де вчиться коло 40 учнів; мистецький керівник — о. Сергій Кіндзерський-Пастухів, опікун — Микола Чорний. Є надія, що зі школи виросте ансамбль бандуристів, що продовжуватиме славні традиції Ємця, Китастого та Штокалка.

Ірена Чорна і Ярослав Стахів зіграли „Українську концертову шумку", спеціяльно створену для концертового виконання. Добре було б якби Фаховий рецензент написав про гру молодих бандуристів. Для авторки цих рядків бандури звучали як своєрідні „українізовані" арфи, зачаровуючи слухачів. Далі з фортепіяновим соло виступила Оксана Федуняк, учениця Алли Кіпи. Потім знову пришли бандуристи, здібнішого [illegible].

Ліда Чорна і Марко Іваськів під акомпаніямент бандур проспівали дуетом „Тихо над річкою" і „Чечик" та виконали „Полтавський танок". Далі ансамбль молодих бандуристів (Мар'яна Берест, Роксана Берест, Марко Іваськів, Людмила Кондра, Ярчик Саленко, Оксана Сидорак, Ольга Стасюк і Ліда Чорна) проспівав пісні „Та нема гірш нікому" і „Сіяв мужик просо" та зіграв три танки.

Програму концерту завершило співачки старшого покоління: співали знані і улюблені інтерпретарки українських пісень і романсів Марта Кокольська-Мусійчук і Ганна Шерей. Обом акомпанював піяніст і композитор Олександер Омельський.

Марта Кокольська-Мусійчук (сопрано) проспівала романси Ігоря Соневицького, Людкевича, Кос-Анатольського і О. Омельського. Ганна Шерей (меццо-сопрано) співала романси М. Лисенка, К. Стеценка, В. Безкоровайного і О. Омельського. На закінчення артистки виконали дует — пісню „Скажи мені правду" в обробці О. Омельського.

Голова Фонду ім. Дорошенка, проф. Н. Осадча-Яна ще дякувала артистам, організаторці концерту і чисельній авдиторії, що всі прийшли на допомогу „старшим науковцям".

Була це й коротенька та значуща, „неофіційна" частина концерту. Під час того, як публіка розходилась, хто уже виходив, хто стояв у гуртках старих знайомих, до фортепіяно підійшов чотирирічний Олександер, внук Алли Кіпи і її покійного чоловіка Вадима Кіпи, і на роялі почав підбирати мелодії. Заграла музика з душі предків. Ожила пам'ять про Вадима Кіпу, українського піяніста-віртуоза і композитора, що грав у концертових залях багатьох країн світу, а також і в залі Академії, зокрема на користь Фонду ім. Дорошенка.

Л. Дражевська

Українська музика на радіохвилях у Детройті

Понад два роки тому, заходами Орисі Каралаш, започатковано на радіостанції Даблю Ем Зі Кей — ФМ в Детройті українську радіогодину „Душа України", яку передається щоденно, за винятком суботи й неділі, від години 12-ої до 1-ої по полудні.

Хоч Орися уроджена і вихована в Канаді й не можна закинути їй брак патріотизму, вона слабо володіє українською мовою і тому провадить радіомовлення переважно англійською мовою, що виходить на користь, бо її слухають багато не-українців, які в цей спосіб пізнають нашу історію і літературу, а головно наші прегарні музичні і хорові твори. Вона працює безкорисно, а навіть закупила деякі платівки за власні гроші. Від якогось часу допомагають їй в радіомовленні Анастазія Волкер, молодий правник д-р Роман Тарнавський і інші.

На весні м. р. в програму включено надавання силюетів українських композиторів і концертів української музики. Ініціятором цієї програми музиколог д-р Василь Витвицький, який в цій ділянці працював у львівському радіо під час першої большевицької окупації Східньої Галичини. Він приготовляє програму і передає її інж. В. Колодчинові, який награє її на магнітну стрічку й пересилає її радіовій станції. А що у нього є добра дикція, слухачі прислухуються з великим вдоволенням. Програмі, яку передають кожного четверга починається словами: „Програму приготовив д-р Василь Витвицький, говорить Василь Колодчин".

Силюети тривають 30 - 45 хвилин. У них подається коротко біографію і творчість композитора, його цілий твір, або уривки, коли твір є більший. Дані з біографії в дуже приступній формі, а авторів передається у міру наявности платівок, зокрема тих, які мало чуємо в щоденних радіопередаваннях, отже: фортепіянові, камерні, оркестрові і оркестрово-хорові.

За час від квітня до грудня 1973 року надано силюету композиторів, яких подаємо тут у хронологічному порядку, а саме: Дмитро Бортнянський, Микола Лисенко, Михайло Колачевський, Семен Гулак-Артемовський, Остап Нижанківський, Філярет Колесса, Микола Леонтович, Кирило Стеценко, Яків Степовий, Віктор Косенко, Левко Ревуцький, Станислав Людкевич, Василь Барвінський, Борс Лятошинський, Нестор Нижанківський, Антін Рудницький, Микола Фоменко, Микола Коллеса, Григорій Китастий, Константин Данькевич, Андрій Штогаренко, Георгій Майборода, Платон Майборода і Анатоль Кос-Анатольський.

Концерти укрїнської музики тривають 45-50 хвилин, а їхні програми є різнотематичні, наприклад: українська балетна музика, оперна, релігійна, твори, пов'язані з постаттю і творчістю Т. Шевченка, веснянки тощо. Так до концертів, як і до силюетів дається пояснення і по-англійськи для слухачів не-українців.

Реакція слухачів на ці програми є дуже сильна. Чується голоси: „Ми не знали, що українська музика така багата і різноманітна", або: „Ми з цих програм довідалися, що оперу „Богдан Хмельницький" написав композитор Константин Данькевич з Одеси". Варто подумати над тим, щоб награні силюети і концерти використати в наших школах і літніх таборах молоді, а також в інших містах, де живуть наші люди. Коли на нашій громаді метрополії Детройту взорують-ся інші наші громади, навіть в Ню Йорку, і влаштовують у себе українські фестивалі, чому ж не піти їм нашими слідами і на хвилях етеру поширювати серед своїх і не-своїх нашу чудову пісню і музику. Ми радо послужимо їм награними силюетами українських композиторів і концертами української музики.

Франц Липецький

Про відмолоджений театральний ансамбль „Театру у П'ятницю"

Незабутні дні — 30 березня, а особливо 6 квітня ц. р., роз'яснили дещо повитий серпанком смутку образ нашого театрального життя на терені Філядельфії.

Володимир Шашаровський, як режисер, вже здавна любив працювати з молодими людьми. Пригадаймо тільки його „Параду юних талантів" чи виставу „Вовк у овечій шкурі" Леоніда Полтави.

Це він робив в Німеччині, робить і тут у Філядельфії. Кілька чергових рядків хочу присвятити трійці молодих, що їх режисер Володимир Шашаровський в останній своїй поставі драматичних поем Лесі Українки з успіхом випровадив на сцену.

Для повного розкриття акторських здібностей молодих людей, Володимир Шашаровський звичайно вибирає, головним чином, віршовані тексти як це і було в останній його виставі драматичних поем Лесі Українки.

Для режисера віршована мова має ту ціху, що вона найбільш упорядкована форма розкриття мистецького задуму. Трійка молодих виконавців останньої постави Володимира Шашаровського — Волянюківна, Кігницький і Білинський, проявили згідно зі задумом режисера, свої не - абиякі сценічні здібності.

Аврелія, в драмі Лесі Українки „Адвокат Мартіян", у виконанні Волянюківної — це вірний образ амбітної молодої римлянки, внутрі якої відбувається бунт проти подвійної гри її батька — з одного боку він скритий християнин, а з другого — так легітиміст як пристосувальник. Волянюківна зрозуміла підказаний режисером підтекст драматичного конфлікту, тому то її Аврелія викінчений рисунок. Вона вела свою ролю розумно, душевні афекти виходили у неї природно, зміни настроїв на її обличчі вміло зафіксовані. Сценічним рухом, словом, жестом, мімікію, вона була живою Аврелією, молоденькою римлянкою. Її римський ніс, типова зачіска — не згадаючи добре підібраного костюмю — заокруглювали і викінчували цілість сценічного образу.

Роман Кігницький, це молодий актор з непересічною обдарованістю. Він може етапувати навіть тонких знавців театрального мистецтва. Я назвав би його актором з емфазою, з надхненням, а надхнення — відомо — стимуолює діяльність виконавця. Ця його властивість збуджує емоції й імпульси, які рішають про інтонації виконуваної ролі. Позатим він поставний, гарний з обличчя, має голос який спроможний видобувати максимальну експресію. Ці його дані забезпечують можливості для успішної театральної діяльности. Його Валент як на початкову фазу його сценічної роботи це реальєфно відтворений образ і як філіграний малюнок заслуговує на оцінку „сумма кум лявде".

Незаперечним фактом є, що амбіція під-тягає людину вгору. Це найбільше можна примінити до Романа Білинського. Він поставив собі за пункт амбіції опанувати нелегку ролю Ізогена протягом декількох днів. Очевидно, що за так короткий час із рецитатора (де в рецитації тільки важить слово) перемінитись на актора це річ незвичайно тяжка, бо акторові поза словом ще потрібні засоби сценічної техніки. Незалежно від цього він створив тип брата Ізогена із обмеженими, правда, дещо несмілими, невправними жестами, натомість слово і міміка — були у нього без закиду, як також його величава постать. Він створив образ наповнений хвилюючою теплотою.

Про Мартіяна (Вол. Шашаровський) і Констанція (Вол. Мельник) не буду говорити з уваги на рамки статті — вони ж актори зі стажем. все таки пару слів присвячу В. Шашаровському як поставникові при кінці ще Озарків в ролі Одержимої. Озарків перші кроки ставила вже кільканадцять літ тому. І хоча до неї як акторки, треба підходити з іншої точки зору як до початківців, всеж я не найшов ні одного слабшого місця в її тяжкій ролі Одержимої.

Коли В. Шашаровський вирішив ролю Ісуса замінити з'явою його постаті і голосом із-за сцени, що викликало більший сценічний ефект, як жива поява Христа і що вийшло на користь для самої вистави, то роля Одержимої перемінилась у монолог. Уперше я бачив Озарків у цій ролі на сцені театру Ля Саль-Коледжу кілька літ тому. І так як вона мені там не подобалась, так тут вона мене прямо впровадила в подив. Це була наново поставлена роля на сцені театру Ля Саль вільна від балетних еволюцій, натомість насичена продуманими жестами, кращою конструкцією фрази зі ширшим інтонаційним забарвленням, т. зв. переламні моменти були підкреслені зі силою яскравого вислову. Словом — „Одержима" в останній інтерпретації Озарків це її найбільший дотеперішній мистецький осяг.

Відносно постави. Задум народжується і дозріває, коли режисер хоче щось висловити, коли він прагне на свій спосіб розв'язувати проблеми, тоді кажемо, що режисер є творчий.

Без сумніву В. Шашаровський належить до цієї категорії режисерів - інсценізаторів. Для Шашаровського в його поставах — особливо останньо — прикметна деяка умовність. Він бо свідомий, що мистецький образ завжди більшою чи меншою мірою умовний, особливо такий, що узагальнює знані життьові явища. Та він здає собі справу з того, що сила твору полягає в повноті зображення дійових осіб, тому то і в нього акцент на координуванні поодиноких персонажів в одну цілеспрямованість. Це видно також у сценографії ставлених ним п'єс. Він знає, що оформлення сцени, яке за законами естетики повинно органічно зливатися із спектаклем, не має над ним домінувати. Повинно бути скромним, що й видно було у декораціях, що їх проєктував О. Слупчинський. Інсценізація, постава спектаклю — це уставка у відповідному моменті, в окресленому просторі різних елементів сценічної інтерпретації спектаклю. Це все Шашаровський незвичайно уміло поєднує. Хоча може він не бачив постав Андре Вайнштайна, та його принцип промінює у своїй інсценізаторській праці.

Якби не було, Вол. Шашаровський має здібність переказати у театральній формі зміст ставленого ним твору в цікавий спосіб. Він сам визначається плястичною уявою і широким знанням своєї професії. Хто перебував на останньо поставлених ним спектаклях, зараз же відчув приявність розумного і вдумливого режисера.

Слід теж відзначити технічну справність машиністів сцени Михайла Феркуняка і Степана Вишинського. На окремішню увагу заслуговувало світло і звукова апаратура, крізь яку був поданий ініціяльний текст про творчість Лесі Українки у виконанні Юлії Шашаровської, яка теж запроєктувала і сама виконала костюми до згадуваного спектаклю.

Клим Ярославський

Дебютантки на балю СУМА в Ню Йорку

Дебютантки СУМА 1974 р. (зліва на право): Христя Івасів, партнер Стефан Зваризук, Люся Ільницька — Тарас Канятин, Дарія Васьків — Роман Ваславський, Христя Чирко — Святослав Лавро, Маріянна Шаркевиг — Ярослав Лозовий, Нуся Вох — Михайло Петрівський, Маруся Зарігна — Михайло Паращак, Таня Гірняк — Марко Білик, Оксана Генсьор — Михайло Михайлюк, МарійкаЖуравська — Мирон Шот, Зеня Муха — Дамян Сорока, Леся Галатин Аскольд Лозинський Ліда Гаврилюк — Юрій Доманський.

В суботу, 16-го лютого 1974 р. в готелі Статлер Гілтон в Ню Йорку у великій балевій залі відбувся, вже традиційний баль СУМА з презентацією дебютанток. Баль — імпреза, що її влаштовує Головна Управа СУМА, технічним переведенням якої займається окремо покликаний Комітет. Цього року такий комітет очолював Голова Осередку СУМА ім. ген. хор. Т. Чупринки в Ню Йорку Корнель Василик. Аранжерами балю, які рівночасно представили 13-ть дебютанток були Олена Футала і Мирослав Климко, а асистентами молоді сумівки: Марійка Барна, Стефанія Грицковян, Ніна Костик, Христина Грицковян, Євгенія Кузьмович і Мирослава Левенець. До танців грала відома оркестра Б. Гірняка в складі 12-х осіб. В мистецькій частині (в часі перерви) виступали тріо „Троянди" — Марійка Фесьо, Люба і Леся Генсьор — і відспівали три пісні. Біля 500 осіб гарно і культурно забавлялись. Відрадним явищем в тому було те, що майже 50 відсотків учасників балю була українська молодь, що надавало балеві особливого чару.

Кульмінаційною точкою балю, як завжди, є представлювання присутнім молодих дебютанток, які в часі представлення їх немов переходять поза межу іншого світу, переступають рубікон, що відділяв їхній вік поміж дитинством і світом дорослої молоді. Під звуки оркестри пара за парою в супроводі елеґантних ескортів входять на залю. Сповняючи відповідний заучений ритуал вони підходять до аранжерів, вітають, представляють зібраним вдекоровують кольоритною лентою, квітами, а сотні зібраних, серед яких і їхні родичі та приятелі, вітають їх щиристю своїх поглядів та оплесками. І так одна за одною після низького поклону на екстраді займають свої місця. Їх вітає коротким словом аранжер Мирослав Климко і Голова Осередку Корнель Василик на очах якого вони виросли і виховались в молодечій організації, школі українознавства, а він, немов рідними опікувався ними, переживав разом з ними їхні успіхи і невдачі, намагався забезпечити їхнє дальше перебування в Осередку СУМА у ролі виховниць чи в мистецьких одиницях хору „Жайворонки" і танцювального ансамблю „Верховинці", якими гордиться вже від років нюйорський Осередок.

Перший танець належиться батькам, з черги партнерам, щоб потім перетворитися в загальний валець охочих до танцю гостей.

Баль закінчився десь біля 3-ї години ранком, коли вже „треті півні проспівали" але на обличчях молоденьких дебютанкам не було видно змучення. Вони поробили сьогодні нові знайомства і перейшли в інше життя з новими „рожевими враженнями".

В. Л-ць

10-ті роковини бандуристів ОДУМ-у

Чикаго, 27. 4. 74. — Немов у розкішному саду розцвітає цвіт молодости. Де не глянь, видно хлопців і дівчат — жупани, шаравари, стрічки й намисто. Молоді козарлюги, неначе вискочили з малюнку, де козаки пишуть листа до султана. Дівчата - красуні як троянди зачіпають кожного усмішкою. Між цією молоддю є кілька пишних молодиць, та з молодими серцями — сріблисті чуприни. Цей цвіт українського народу — це Ансамбль Бандуристів ОДУМ-у в Чикаго на святочному виступі свого десятиліття.

Ось точно десять років тому, в цьому ж самому будинку, зібралася громада на тридцяту річницю кобзарської діяльности Григорія Китастого, щоб популяризувати й організувати майбутніх бандуристів ОДУМ-у, яких він мав очолити. Сьогодні, (десять років пізніше), кожен з ініціяторів і всі, що вклали труд свій для розвитку бандуристів ОДУМ-у, відчувають задоволення і гордість.

За ці роки багато людей перейшло через ряди бандуристів, прославляючи бандуру, пісню, минувшину, наше буття — нашу славну українську культуру. Сьогодні на ювілейному бенкеті Ансамбль Бандуристів, прикрасивши імпровізовану сцену, готовий розпочинати свій концерт.

Диригент махнув рукою, струни бандур забриніли і залунало могутнє „Христос Воскрес". Далі, ансамбль виконав низку популярних пісень: „Сину, качки летять", „Степом, степом" — сольо Марії Луппо, „Ой, гарна я, гарна", „Чобіток" та „Волиняночка". Присутні гості, понад двісті осіб, обдарували виконавців щирими оплесками. Оплески не відпустили бандуристів, аж поки вони ще раз не виступили.

Ювілейний бенкет, у залі Лаенс Гол, вступним словом відкрив голова філії ОДУМ-у Володимир Косогор, який передав провід програми Вікторові Войтихові. З духовенства були: о. Христюк та о. Кулик, які поблагословили вечерю.

Із святочним словом виступив Григорій Т. Китастий, славний бандурист і композитор, перший батько-диригент Ансамблю Бандуристів і почесний член ОДУМ-у. Він пригадав перші нелегкі кроки засновування бандуристів та приємну співпрацю з тодішніми керівниками ОДУМ-у, які й по сьогодні працюють в одумівській родині та на українському громадському полі. Він згадав тодішнього голову ОДУМ-у Олексія Пошиваника, братів Коновалів — Василя, Олексія і Павла, Данила Завертайла та мистецького керівника ОДУМ-у Анатолія Степового. Григорій Трохимович пригадав теплим словом приятелів ОДУМ-у, між якими навіть є й бездітні: Ф. Ревенка, В. Ростуна, В. Бражника, Вол. Котенка, Вас. Косогора, Вас. Деркача та д-р Ліду Куриляк. Він не забув солістів Галину і Дмитра Грушецьких, ще й додав, що Дмитро з гострим пером журналіст та немовчазний традиціоналіст. Китастий не проминув щирим словом д-ра Лапичака, в якого він був під постійною медичною опікою, і те, що цей лікар відмовлявся від гонорару за свою працю. Григорій Трохимович висловив своє задоволення і захоплення, що після його від'їзду до першої своєї любови — до Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка в Детройті, завдяки теперішньому енерґійному диригентові Ан. Луппо, Ансамбль Бандуристів ОДУМ-у й далі розвивається.

Данило Завертайло, перший адміністратор бандуристів, у слові згадав як з його ідеї — тріо бандуристок при ОДУМ-і — створили повний ансамбль бандуристів, в якому сьогодні нараховується понад 60 осіб.

Теперішній — довголітній і невтомний диригент Анатолій Луппо, окресллив тяжкі умовини еміґрації і великий труд в праці та утриманні такого великого Ансамблю. Старші люди перевтомилися або збайдужіли і лише одиниці беруть участь чи помагають у розвитку бандуристів. А молодь, з якої складається більшість членів Ансамблю, є переобтяжена. Школа, організація, часом праця — тяжко розподілити час. Але молодь все ж знаходить час і для бандуристів. Анатолій Луппо найкраще виказав працю бандуристів і свою прекрасним концертом.

Писемні та усні привіти на святі стверджували великі заслуги одумівців і Ансамблю Бандуристів. Але із-за обмеження часу, не у всіх представників була можливість висловити свої привіти.

Після бенкету, концерту та роздачі грамот мистецької роботи Миколи Сідельника, ювілейний вечір далі продовжувався танцями до звуків модерної оркестри.

Ол. Нудник

З наукових конференцій УВАН в ЗСА

3-го лютого 1974 р. відбулось засідання Економічної секції УВАН, на якому проф. Всеволод Голубничий доповідав на тему „Національність капіталу в царській Росії і в Україні, в добу першої індустріяльної революції".

Засідання відкрив проф. Іван Замша, керівник Секції і попросив до слова доповідача проф. В. Голубничого, дійсного члена УВАН.

На вступі доповідач відзначив, що присвячує доповідь надходячому 75-літньому ювілеєві проф. О. П. Оглоблина, президента УВАН і найвидатнішого історика економіки України, та що тематично ціллю доповіді є продовжити працю О. П. Оглоблина від 1850-их рр. до 1917 року.

Проблема визначення національної приналежности дореволюційного капіталу дуже складна тим, що той капітал був інтернаціональним з походження. В українській історіографії 1920-их рр. виникла теорія, що Україна перед 1917 р. в економічному сенсі була колонією Росії. З цим не погоджувався О. П. Оглоблин, вважаючи, що ця теза ще не була переконливо доведена. В російській історіографії спочатку запанувала школа М. Покровського, яка вказувала на те, що ціла Російська Імперія перед 1917 р. була під контролею західньо - европейського капіталу. Пізніше Сталін, вслід за Леніном, назвав Росію „напівколонією" Західньої Европи. Доповідач відкинув таке твердження, як ненаукове, бо коли бачити „півколонії", то чому не „третьколонії" чи „двітретіх". Після смерти Сталіна, в сучасній російській історіографії розвинулася т.зв. національна школа (Тарновський, Бовикін та ін.), яка цілком применшує ролю чужого капіталу в економіці імперії, твердячи, зокрема, що всі підприємства, що існували на російському статуті й платили російському урядові податки, є тим самим російськими підприємствами, а не чужими.

У власних дослідженнях проф. Голубничий ствердив, що значна частина підприємств на Україні і в Росії, що мали російський статут, були одночасно зареєстровані також і на статутах за кордоном — у Франції, в Бельгії, в Німеччині і т.д., і сплачували податки також і в тих країнах. Це були інтернаціональні компанії і тому за цим критерієм їхню національність визначити неможливо. Натомість доповідач наголосив критерії власности й ефективної контролі над цими компаніями. Він вказав, що завдяки системі „голдінґ - компаній" та концентрації контрольних пакетів акцій з правом голосу, над підприємствами, що знаходились на території Російської Імперії, в тому теж й України, існували цілі „піраміди" власників і контролерів, а вершки цих пірамід без винятку знаходилися не в Росії, а за кордоном, — головно в Парижі, Брюселі й Берліні, частинно теж у Відні, в Лондоні, Франкфурті, Ліоні, Льєжі і т.д. Зокрема, всіх 7-ох найбільших банків, хоч і мали осідок у Петербурзі та російські статути, були цілковито в руках французького, німецького й англійського капіталу. Ці банки, в свою чергу, контролювали такі велетенські картелі важкої промисловости України, як „Продамет" та „Продуголь". Крім цього, від 75% до 92% всіх великих промислових підприємств на Україні безпосередньо належали французам, бельгійцям та іншим чужинцям, але ніяк не росіянам. В Україні, за обрахунками проф. Голубничого, було зосереджено 44% усіх чужих капіталів цілої імперії включаючи Польщу й Фінляндію, а в самій Росії — лише 28%. Індустріяльну революцію в рр. 1870-1910-их в Україні доконав закордонний, а не російський капітал. Завдяки цій промисловій революції, Україна перед 1917 роком була значно вище економічно розвинута, ніж Росія. Крім того, машинізований капіталізм в Україні проникнув глибоко також і в сільське господарство, чого в Росії майже зовсім не було.

Під кінець доповіді проф. Голубничий зупинився на питанні існування національно - української промислової буржуазії. Він відзначив, що це питання ще мало досліджене, але й з того, що вже відомо, можна ствердити, що національно - українська кляса промисловців, купців та поміщиків була розвинута пропорційно й чисельно не менше, ніж російська національна буржуазія в Росії, хоча й там і там, ця кляса була слабкою в порівнянні до сили чужоземного капіталу.

У питанні колоніялізму в Україні доповідач приєднався до поглядів О. П. Оглоблина. Політично Україна була російською колонією і російська держава експлуатувала Україну через систему державних податків. Але економічно Україна колонією Росії не могла бути, бо, поперше, була вище розвинута за Росію, і, подруге, цілком переважав у її господарстві капітал чужоземний, а не російський. Також тяжко твердити, що економічно Україна була колонією Франції чи Бельгії тому, що, хоча їхній капітал і панував в Україні й прибутки на нього вивозилися з України, проте цей капітал розвивав господарство України не як колонію, а як самостійний, промислово самовистачальний організм. Українська промисловість не була сировинним додатком господарства Франції чи Бельгії, як не була вона і таким додатком господарства Росії. Хоча доповідач наголосив, що капіталістична індустріяльна революція тривала в Україні надто короткий історичний час, щоб можна було зробити в питанні колоніялізму цілком незаперечні висновки. Ясно одне, — що питання це дуже складне й потребує ще дальших досліджень економістів і істориків. Проф. Голубничий закликав молодих науковців присвячувати більше уваги цьому передреволюційному періодові в історії України, зокрема використати всі ті численні архіви у Франції та Бельгії, що недоступні дослідникам в Україні.

І. З.

За здобуття міжнародного ринку для української книжки

(Відбудеться З'їзд Українських Видавництв, Книгарень і Бібліотекарів)

Заходами Товариства Українських Бібліотекарів Америки (ТУБА) відбудеться у днях 6-7 липня ц. р. у приміщеннях новозбудованого хмарочосу У. Н. Союзу в Джерсі Сити перший в історії української спільноти у вільному світі З'їзд Українських Видавництв, Книгарень і Бібліотекарів ЗСА і Канади. Основною метою спільних нарад цього історичного З'їзду буде зорганізування стабільного та якнайбільш ефектовного ринку для українського друкованого слово (моногра*ічних і періодичних видань) і заразом забезпечення українських видавництв і книгарень у вільному світі сталим покупцем, зокрема зі сторони американських і канадських публічних, науково-дослідчих та університецьких бібліотек. До цього часу вже не десятки, але сотні цих книгозбірень в обох країнах зуміли збудувати імпозантні українські колекції, закупивши їх вбільшості не від українських, але від чужих книгопродавців, які заробили на продажі українських видань грубі тисячі долярів, тоді, як наші книгарні й видавництва не можуть знайти задовільного числа покупців на свої, до речі дуже скромні наклади цінних українських видань. Причина цього невідрадного стану популяризації українсько книжки здасться таки у нас самих, бо ж до цього часу ми все ще не зуміли спільними силами наладнати цієї, однієї з найважливіших ділянок нашого культурного росту. Час уже, щоб ми самі господарили на міжнародному ринку українськими виданнями, та щоб українські установи мали з них замітний дохід. Час, щоб ми знайшли спосіб, за яким українське друковане слово стало б на рівні видань інших культурних націй і знайшло рівнорядне місце запотребування на ринку вільного світу, та щоб українські видавництва збільшили наклад своїх видань, а наші книгарні мали запевнений на них збут. Розв'язання цієї проблеми і буде першою головною темою нарад З'їзду.

Другою, не менше важливою справою, якій З'їзд присвятить свої наради, буде популяризація плекання культу української книжки серед нашої спільноти у вільному світі та зорганізування, чи розбудова власних книгозбірень українських родин.

З'їзд Українських Видавництв, Книгарень і Бібліотекарів відбудеться напередодні річної Конференції Американської Бібліотечної Асоціяції, яка цього року відбудеться у днях 7-13 липня у Ню Йорку з участю коло 10,000 американських і канадських бібліотекарів та інших працівників книжки. Таким чином учасники З'їзду будуть мати також нагоду запізнатися із міжнародним ринком книжки, який буде представлений у великій виставці продукції різних видавництв світу, влаштованій з нагоди і підчас згаданої Конференції.

Головна Управа ТУБА розіслала на доступні адреси запрошення на З'їзд 20-ом книгарам і 39-ом видавництвам в ЗСА, Канаді, Арґентині та Европі, частина яких вже надіслали свої зголошення да активної участи. Рівнож повідомлені про З'їзд усі українські бібліотекарі в ЗСА і Канаді, які одержують „Бюлетень Внутрішнього Зв'язку ТУБА". Зацікавлені З'їздом українські книгарні й видавництва, які з причини браку адрес ще не одержали запрошення, повинні негайно вдатись до Головної Управи ТУБА на адресу:

Ukrainian Librarians' Association of America
P.O. Box 3295 Country Fair Sta.,
Champaign, Illinois, 61820, USA.

Якщо всесторонній розвиток українського друкованого слова є дійсно дорогий нашій спільноті, то слід вірити, що заплянований З'їзд буде переломовим в історії росту наших видань у вільному світі.

Дмитро М. Штогрин

В світлу пам'ять БОГДАННИ ГРИЦАЙ
зложили на Фонд „Церква в Потребі" в Римі,
по 10.00 долярів:
Ольга і Дарія Паславські, Богдан Стефанович, ЮліянЛіщинський, Роман Рейнарович, Ольга і Зенон Машталері, Василь Верган, Роман і Осип Вомплі, Галя і Роман Поритки.

Замість квітів на могилу
бл. п. РОДІОНА ІВАНЧУКА
сина наших добрих Сусідів з Гантеру, Н. П.,
складаємо 15.00 долярів
на „Церкву в Потребі".
Катерина й Андрій БУКИ

Родині Покійного висловлюємо глибокі співчуття.

У глибокому смутку повідомляємо,
ЩО У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІД СМЕРТИ
нашого Найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ
ІВАНА МИКИТИНА ст.
будуть відправлені
ПРОПАМ'ЯТНІ БОГОСЛУЖЕННЯ
в церкві СВ. СВЩМ. ЙОСАФАТА в ТРЕНТОНІ, Н. Дж — 18-го ТРАВНЯ 1974 р.;
в церкві СВ. ВОЛОДИМИРА в ЮТИЦІ, Н. Й. (о. Б. Смик) — 18-го ТРАВНЯ 1974 р.;
в церкві СВ. МАРІЇ в ЛОС АНДЖЕЛЕС, Каліф. — 19-го ТРАВНЯ 1974 р.

Складаємо щиру подяку о. дек. Т. Атаманюкові, о. В. Грабцеві та о. Б. Желехівському за соборну відправу Парастаса.

Всім Тим, що опікувалися чи відвідували Покійного: д-р Б. Фараонів, д-р М. Макогін, д-р М. К. Штраусфогел, д-р А. Джаман та п. Ю. Джаман.

Подяка п. мґр. Іванові Костюкові за ведення всіх відправ.

Всім ВШ Паням, що помагали влаштувати та Всім, що брали участь в тризні.

Всім Шановним Промовцям під час відправ: п. дир. А. Штефан, д-р З. Гіль, інж. Д. Кузик, Л. Веремієнко, інж. А. Турчин, п-ні В. Струк, д-р П. Стерчо, п-ні Н. Самокішин, д-р Т. Крупа та п. С. Петруняк.

Подяка всім Товариствам та Особам, що прибули з далека на похорон чи післали квіти в пам'ять Покійного, включно з далекою Каліфорнією та Канадою.

Подяка всім Тим, що зложили свої пожертви на:

„Патріярший Фонд", в сумі	$270.00
(вислано $265.00)	
Церкву св. свщм. Йосафата в Трентоні	151.00
Український Народний Дім — Трентон	155.00
Карпатський Союз Америки	100.00
Радіопрограма ім. І. Самокішина	55.00
„Вільне Слово"	20.00
„Гуцулія"	20.00
„Наше Життя"	20.00
„Наш Голос"	15.00
„Юнак"	15.00
Т-ва Прихильникі Укр. Нац. Ради	12.00
НТШ	10.00
УВУ	10.00
„Голос Лемківщини"	10.00

Щира подяка Всім!

ВАСИЛИНА — вдова
БОГДАН І АННА, ІВАН Ю. І ОКСАНА —
сини з невістками та внуки:
ІРЕНА, МАРТА, РОМЧИК, ВІРА, РОСТИК І ТАРАС МИКИТИНИ

Виставка картин Богдана Божемського в Оттавськім університеті

Треба радіти, коли прояви української культури стрічаються у західньому світі з високою оцінкою та признанням, коли цей світ може позитивно оцінити не тільки гарні продукти нашого фолкльору (поза яким дехто небачить українського мистецтва) але також високоякісні продукти українських майстрів. З дуже високою оцінкою зустрінулись картини українського майстра, Богдана Божемського, на виставці, що її для цього мистця зорганізував у приміщеннях Оттавського университету Департамент Славістичних Студій разом із Департаментом Культурних Справ цього ж університету — в днях від 30 березня до 7 квітня ц. р.

Богдан Божемський виставив своїх сто картин, які належать до трьох різних жанрів його образотворчого мистецтва: Це були його олії, темпери та дереворити. Кожний з цих жанрів плеканий мистцем майже з однаковим успіхом. У кожному з них він опрацьовує сюжети, які йому близькі і з якими зв'язують його спомини його дитинства та молодости. Мистець — уроженець Коломиї — із замилуванням вводить у свої картини гуцульскі мотиви. На його полотнах, у його темперах та оригінальних прекрасних деревoритах — смагляві типи гуцулів та гуцулок у їх кольористих одягах, у їхній типовій поважній задумі; часом їх лиця зображені у молитовній екстазі — тоді ці картини, родять спомин про щось далеке, рідне та близьке. Релігійна тематика займає поважне місце у творах Божемського. У нього переплітаються мотиви гуцульських церков з мотивами гуцульських груп, які набожно моляться, слухають церковної Богослужби у Божемського помітний взагалі вплив українського релігійного образотворчого мистецтва. Це мабуть вислід його частих відвідин у старих українських церквах у Карпатах, зі старинними іконами, якими він захоплювався, і які залишили глибокий слід у його картинах. Усі його темпери мальовані на дереві так, як старинні ікони.

Але тематика Божемського широка, вона обіймає розлогі пейзажі зеленої весни, спокійні краєвиди в білий одяг вбраної зими з розкиненими вербами, розсіяними при крутій сніжній сільській дорозі. А те все нагадує вам ваше дитинство з його любов'ю до зимових мандрів, до світу білої зими, повної краси і чару. Побіч того типу пейзажів у Божемського помітна любов до деталів природи, до тих деталів, біля яких у щоденному житті проходиться і не звертається на них уваги. У його темперах побачите розлогий корінистий пень, що виростає із зеленої трави, прикрашеної дрібними роменами та іншим цвітом; а серед цього прикрашеного зеленню і різнобарвним цвітом килима око спиняється на здорових грибах, що знайшли спокійне схоронище під сильним пнем дерева. І щойно з перспективи цих деталів око спрямовується на далекий краєвид чарівного літа.

Немає сумніву, що Божемський є майстром деревориту. У дереворит увів він не менше різноманітну тематику, ніж у свої темпери. Тут мотиви природи, і звірят, тут теж мотиви людських облич — зображення життя у всіх його характеристичних формах. Створюючи у дереворитi голову старого льва, вусатого кота, чи виразисте обличчя гуцула чи профілі облич молодих дівчат, мистець надихує їх життям, у якому відбиваються нюанси думки і настрою. Навіть у його дереворитних картинах природи, у тінях осінніх дерев, що їх жовтим листям уже вистелений грунт лісу, у колосистій важкій пшениці, прикрашеній синіми волошками і червоними маками, — пульгає у більшості в симетричмського далекі від модерної стилізації, що її суть полягає у більшості у симетричності і старанно виконаних формах рисунку.

Виставка картин Божемського пройшла в Оттавськім університеті з великим успіхом. Вона зробила враження на всіх тих, які її бачили, — серед них на дуже численних гостях з англомовного та франкомовного світу. Успіх мистця це вислід його праці і таланту, надхненого стихією українського життя і природи, стихією, яка є основним джерелом його творчости.

К. Б.

Пантелеймон Пунчик дістає високе наукове відзначення

Відомий пластовій братії гуморист Пантелеймон Пупчик, який у приватному житті зветься Андрій М. Чировський, і котрого читачі „Свободи" знають із його перекладів віршів В. Симоненка, кінчаючи у червні ц.р. середню школу Сітен Гол, дістав за свої успіхи в науці т.зв. Нешенел Меріт Сколершип; він є одним із 1000 найкращих градуантів американських середніх шкіл, яких в 1974-му р. буде аж 3,000.000.

Високе відзначення таке важливе в американській опінії, що імена 1000 відзначених черговo вміщено в „Ню Йорк Таймсі", а знімка й опис життя і наукових та й суспільних осягів Андрія, тобто Пантелеймона Пупчика, появилися у різній льокальній пресі.

Андрій — ентузіястичний пластун, організатор і провідник т-ва „Студенти за Визволення України" у своїй школі, спікер радіової тижневої програми „Український Світогляд" на станції ВСОУ 89.5 щопонеділка о год. 6:30 вечора, організатор українських виставок у своїй школі, наполегливий пропаґатор українського католицького обряду серед латинників, почерез влаштовування українських відправ та спеціяльних семінарів для середньошкільних учнів.

Будучи першим учнем серед 230 ґрадуантів його кляси, Андрія назначено промовцем (валедикторієн) на ґрадуаційних церемоніях. Його переклади віршів В. Симоненка англійською мовою мають появитися восени окремою книжкою п.н. „Граніт Обеліскє".

В осені ц. р. Андрій Чировський іде до Рому на теологічні студії. Найстарший брат Андрія, Лев, працює над докторатом з нюклеарної фізики в Колюмбійському університеті. Його другий брат, Юрій, студіює медицину в Римі, а наймолодший Іван є ще в народній школі. Всі старші брати Чировські дуже активні пластуни і члени Загону „Червона Калина". Андрій, з відзначенням, закінчив Школу Українознавства в 1973-му році.

Л. К.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої МАМИ І БАБУНІ
бл. п.
МАРІЇ МАСНОЇ
будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в НЕДІЛЮ, 19-го ТРАВНЯ 1974 р. о год. 10-ій ранку
та в ЧЕТВЕР, 23-го ТРАВНЯ 1974 р. о год. 6:30, в церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ;
в СУБОТУ, 18-го ТРАВНЯ 1974 р., о год. 12:30 по пол. на Українському Православному Цвинтарі в БАВНД БРУКУ, Н. Дж. буде відправлена —
ПАНАХИДА
ЗА СПОКІЙ ДУШІ ПОКІЙНОЇ.
ДОНЬКИ, СИНИ і ВНУКИ

Клич 28-ої Конвенції УНС та наші завдання

В „Свободі" за 9 травня ц. р. поміщено мотто 28-ої Конвенції УНС, яке звучить: „Пам'ятаймо про минуле — думаймо про майбутнє!" Як слід розуміти нам мотто „пам'ятаймо про минуле"? Його можна по різному інтерпретувати: п а м'ятаймо про минуле УНС, про піонерів, які з трудом збудували нашу „Заморську Твердиню" і запевнили її ріст та розвиток. УНС Це найбільша наша організація у вільному світі. Представники її є в наших чолових громадсько - суспільних товариствах чи репрезентаціях, як УККА, СКВУ, ЗУАДК тощо. До слова тих представників уважно прислуховуються всі інші наші товариства і організації. Тому конечно є забезпечити ріст УНС приєднуванням постійно нових членів.

УНС є рівночасно братською українською організацією, обезпеченевою, але нашою, українською. УНС боліє українською справою, активно допомагає акції визволення України, морально і матеріяльно, обстоює акцію оборони переслідуваних в Україні, обороняє українські культурні здобутки та протиставиться р у сифікаційній політиці червоної Москви, окупанта України. УНС фінансував монументальну річ, видання англомовної Енциклопедії Українознавства в двох томах, береться за видання гаслової її частини англійською мовою, допомагав Церкві в Потребі, потерпілим внаслідок землетрусів у Югославії. Його орган „Свобода" всесторонньо піддержав акцію збірки на пам'ятник Шевченкові у Вашингтоні, на Українські Студії в Гарвардському Університеті й т. п. Отже, це все відноситься в загальному до другої частини того мотта: „думаймо про майбутнє". Про майбутнє УНС, про його ріст та про майбутнє української нації й визволення України в основному. УНС бачить майбутнє України в Самостійній Соборній Українській Державі. Слід УНС та його органові „Свободі" всесторонньо піддержати і допомогти НТШ видати з нагоди його 100-річчя Історію Руси - України проф. Михайла Грушевського англійською мовою в 10-ох томах. На першому засіданні нової управи НТШ в ЗСА, відбутого 19 квітня ц. р., при розгляді прелімінара бюджету НТШ на 1974-77 роки, передбачено на ту ціль біля 40 тисяч долярів. Переклад і видання одного тому тієї історії буде виносити біля 20 тис. дол. Тому 28-ма Конвенція УНС має за завдання тій справі приділити належну увагу, а відповідна комісія розподілу Народного Фонду має за завдання призначити на це видання відповідну суму грошей. Є голоси, які кажуть, що та історія не є доведена до найновіших часів, що Козаччина є представлена лише з соціяльної точки зору, а не визвольно - державницької і т. п. Се це є правдою, однак частина Київської Руси є чи не найкраще представлена, й тому теорія проф. М. Грушевського відрубности української нації є так гостро критикованою в совєтській історіографії, яка пропагує псевдо - наукову теорію трьох руських народностей: великоросів, малоросів (чи українців) та б і л о русів. Даймо англомовним дослідникам того нашого українського Геродота, й те допоможе в значній мірі акції ширення правди про Україну, як то колись закликала нас Воююча Україна.

УНС та її орган „Свобода" повинні розгорнути широку кампанію за придбання грошей на ту, так конечну історію та закликати нашу громаду, зокрема союзові Відділи, акцію НТШ всесторонньо морально й матеріяльно піддержати. Це сумісне з кличем 28 Конвенції УНС. Бо через видання англомовної Історії Руси - України Мих. Грушевського, ми будемо пам'ятати про минуле й про майбутнє. Ми дамо англомовному і чужинецькому світові довго ждані матеріяли про українську історію. УНС від років, за вийнятком англомовної Енциклопедії Українознавства, не видав жадних значних англомовних видань. Коли УНС не видає сам, то хай допоможе щиро здійснити той плян НТШ в ЗСА, видвигнений на Науковім Конгресі в осени минулого року бувшим головою НТШ д-ром Матвієм Стаховим.

Д-р Ол. Соколишин
— Предсідник 204 Від. УНС ім. о. Агапія Гончаренка та делеґат на 28-му Конв. УНС у Філядельфії

ЖИВА ГАЗЕТА СУА В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон. — Відзначаючи 30-літній ювілей органу Союзу Українок Америки „Наше Життя", Окружна Рада Відділів СУА в Ню Джерзі влаштовує в неділю, 19-го травня ц.р. о год. 4-ій по полудні в Українському Народному Домі при 140 Проспект евеню в Ірвінґтоні „Живу Газету". У вечорі візьмуть участь багато визначних і активних жінок - діячок СУА.

Ділимося сумною вісткою, що в Чикаґо, Ілл. 14-го травня 1974 року упокоївся в Бозі, прийнявши Найсвятіші Тайни, проживши 82 роки наш Найдорожчий БАТЬКО

бл. п.
МИХАЙЛО СЕМКОВИЧ

б. державний урядовець Західньої Української Народньої Республіки, довголітній кооператор — колишній директор Окружного Союзу Кооператив в Коломиї та в Чорткові, а останньо директор Повітового Союзу Кооператив в Тернополі, а на еміґрації член Управи Б-ва св. Андрея в Інсбруці.

ПАРАСТАС і ПАНАХИДИ в четвер, 16-го травня, о год. 7:30 вечора.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 17-го травня 1974 р. в похоронному закладі Музика і Син в Чикаґо, Ілл.

ПОХОРОН в суботу, 18-го травня 1974 р. о год. 10-ій ранку із Собору св. Володимира й Ольги на цвинтар св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Горем прибиті:

ІРЕНА — дочка
ОЛЕНА — дочка та чоловік **ВОЛОДИМИР КЛИМКІВ**
Ближча і дальша Родина в ЗСА, Канаді й Україні

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 11-го травня 1974 року помер, на 80-му році життя, наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДУСЬ, ПРАДІДУСЬ і БРАТ

бл. п.
ВАСИЛЬ ВОХ

б. учасник Визвольних Змагань, нар. в селі Геновичі, пов. Бережани, Україна.

ПАРАСТАС у вівторок, 14-го травня 1974 р. о год. 8-ій вечора в похоронному заведенні Ковальчика в Джерзі Ситі, Н. Дж.

ПОХОРОН в середу, 15-го травня 1974 р. о год. 9-ій ранку в українській католицькій церкві св. ап. Петра і Павла, а опісля на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

дружина — **АГАФІЯ**
дочка — **ОЛЬГА** з чоловіком **ТАДЕКОМ** і сином **ЮРІЄМ**
внука — **ЯРОСЛАВА** з чоловіком **МИРОСЛАВОМ КАРДАШ** і дітьми: **МАРКОМ** і **ТАНЕЮ**
син — **ВОЛОДИМИР** з дружиною і дітьми на Україні
брат — **ДМИТРО** з родиною на Україні

Ділимося з далекими Рідними, Приятелями і Знайомими та всією Українською Громадкістю болючою вісткою про те, що 30-го квітня 1974 року, після короткої недуги, у торонтському шпиталі помер на 79-му році життя

СОТНИК
ОЛЕКСАНДЕР ХМАРА

колишній старшина Української Галицької Армії та 1-ої Дивізії Української Національної Армії, довголітній учитель Українських початкових і середніх шкіл в Україні та на еміґрації, активний діяч різних громадських організацій, а зокрема Відділу Комітету Українців Канади в Торонто.

При численній участі торонтського духовенства і представників громадських, комбатантських і прицерковних організацій пок. сотник Олександра Хмару похоронено в суботу, 4-го травня 1974 р. на кладовищі „Проспект" у Торонто.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
Огорнута смутком і жалобою Родина:
МАРІЯ — дружина
НАДІЯ — дочка
РОМАН ОЛІЙНИК — зять
ОЛЕКСАНДЕР і МАРТА — внуки

В глибокому смутку повідомляю Приятелів і Знайомих, що дня 22-го квітня 1974 р., після довгої недуги відійшов у Вічність на 81-му році життя в Маямі, Флорида

бл. п.
МАКСИМ МАЛАНЮК

народжений в селі Побіч, пов. Золочів, учасник визвольних змагань в рядах УГА.

Син **БОГДАН** з дружиною **КАТРУСЕЮ**

ПОДЯКА

Постановою закону Премудрости Божої впокоївся дня 30-го грудня 1973 року

Д-р ІЛЛЯ ВИТАНОВИЧ

Кромі наших особистих і письменних подяк, хочемо ще цією дорогою висловити нашу вдячність д-рові Л. Кузьмакові, Ньюарк, який своїм висококваліфікованим знанням рятував як рідного, нашого коханого Чоловіка, Тата й Дідуня. Своєю особбистою культурою й ніжністю до безнадійно хворого, облегшував Йому й нам дуже тяжкі переживання.

Сердечно дякуємо за відвідини в лікарні й дома сусідам Анні й Петрові Дідухам, проф. В. Кубійовичеві, інж. Мілянничеві, проф. М. Лисогорові і д-рам М. і Р. Радейкам з Норвеґії.

Зокрема дякуємо за слова прощання в каплиці Р. Ільницькому від колишнього Кооперативного Ліцею та РСУК у Львові, О. Котик-Степановичеві від земляків Бурштина, проф. М. Чировському від АНТШ та Ю. Ревасові від Української Кооперації, інж. Мілянничеві в імені В. Кубійовича та ЕУ в Сарселі та Українського Соціольогічного Інституту в Ню Йорку.

Щиро зобов'язані Їх Блаженству Митрополитові Мстиславові за призначення місця на цвинтарі св. Андрея в Савт Бавнд Бруку.

Дякуємо за відправи в каплиці і церквах Ньюарку, Ню Йорку та на цвинтарі о. Малюдзі, о. д-ру В. Гавліченові й о. В. Сютикові, та за їх сердечні працальні слова.

Ми вдячні всім Знайомим і Приятелям родини, які прибули на Панахиди та похорон й Тим, які промовляли над отвертою могилою: д-р Я. Падохові від Історично-філософічної Секції Европ. НТШ, а д-рові О. Котик-Степановичеві від Товаришів УСС і УГА. Ми дуже зобов'язані д-рові П. Богданському за всю підтримку й поміч в улаштуванні похорону й проводові тризною.

Із зворушенням дякуємо за співчуття від парохії св. Володимира й Ольги, якої співосновником був Покійний, Братству св. Андрея Первозванного свойому Старшому Брату, Філії УКУ, та всім Друзям в Чикаґо за поминальні Служби Божі, за молитви, за датки замість квітів.

Не можу поминути в цій подяці приятельку пластової молодости Марусю Мудрик з Торонта за розраду в її домі безпосередньо після смерти мойого Чоловіка та її дальшу підтримку.

Всім Приятелям та Друзям наших дітей за прислані слова співчуття та пожертви на Служби Божі, на пластові та інші добродійні цілі — щире Спасибі!

ДАРІЯ ВИТАНОВИЧ — дружина
РУТА ГАЛІБЕЙ, ЮРІЙ ВИТАНОВИЧ, ЗВЕНИСЛАВА ПОНОМАРЕНКО
з родинами — діти

Традиційне свято у Менор Джуніор Коледжі

Дженкінтовн, Па. (м.к.) Єдина Українська Вища Школа Сестер Василиянок — Менор Джуніор Каледжу — на Факс Чейсі, влаштувала в неділю 28-го ц. р, традиційне свячене, в якому головною точкою у виступі дівочого хору коледжу під мистецьким керівництвом, викладача музики цього ж коледжу, та дириґента чоловічого хору „Прометей" у Філядельфії, маестра Михайла Длябоги.

Великодні страви поблагословив о. д-р Мирослав Любачівський — капелян Сестер і викладач української мови в коледжі. Опісля всі спільно відспівали воскресну пісню „Христос Воскрес".

Крім о. капеляна, участь у свяченім, взяли всі члени адміністрації, на чолі з призиденткою коледжу, Мати М. Ольгою, і інші Сестри Василиянки, члени Ради Тростистів, члени Дорадчої Ради, члени Батьківського Комітету, як також коло 150 осіб: батьки, студентки, та приятелі коледжу. Святочним словом привітали присутніх на залі студентка коледжу Маріеллен Кійс.

Головною точкою, добре підготовленої і гарної, хоч не довгої програми, був виступ дівочого хору — 40 дівчат під дириґентурою маестра Михайла Длябоги, при акомпаньяменті п-і Галі Мазурок. Хор, у якому співають не лише українські студентки але й не - українки, а також інші українські студентки університетів міста Філядельфії, відспівав п'ять пісень: „Херувимську пісню ч. 7" Бортнянського, „Аве Марія" Шуберта (зі сольовим виступом колишньої студентки коледжу Розмарі маллой) „Аллилуя" Генделя, „Фідлер он ді Руф" Бока і „Гойа, Гойа" українська народна пісня. Хор відспівав усі пісні гарно, і присутні прийняли його дуже теплими оплесками.

Про українські звичаї й обичаї, виголосила слово студентка коледжу Маріеллен Кійс, згадуючи про ранні Велекодні Богослужби, та, про те, що свята в Україні святкувалося напротязі трьох днів.

Віддтак відбулась святочна перекуска, яку підготовили Сестри, під наглядом президентки коледжу, Мати М. Ольги.

При кінці Д. Новак, голова Батьківського Комітету, подякувава Сестрам за підготовку святочного, а присутнім за участь у свяченім та за їхню моральну і матеріяльну підтримку коледжу. Так у святковому настрої розходились присутні домів, дякуючи за ще одну, добре зорганізовану імпрезу у Менор Джунніор каледжі.

Відбулися Загальні Збори 8-го Відділу ООЧСУ в Чикаґо-Північ

У суботу 24-го березня ц.р. відбулися загальні збори 8-го Від. ООЧСУ. Збори відкрив уступаючий голова інж. Володимир Левицький. Зборами проводила президія в складі: інж. Степан Голяш — голова, Петро Ярецький, — заступник голови, дир. Петро Семків — секретар. Звіт уступаючої управи склали: голова Володимир Левицький, секретар — інж. Василь Голод, фінансовий секретар — Михайло Марчук, керівник радіогодини — Василь Палагнюк, а за Контрольну комісію звітував інж. Роман Бігун. Після дискусії над звітами, на внесення голови Контрольної комісії одноголосно уділено абсолюторію уступаючій управі. Запропоновану листу нової управи Павлом Білим від Номінаційної комісії, обрано нову управу 8-го від. ООЧСУ на діловий 1974 рік, у складі: голова — Ярослав Загородний, перший заступник — Дмитро Багрій, другий заступник і керівник радіогодини — Василь Палагнюк, секретар — Мирон Павликович; організаційні референти — Іван Галамай і Михайло Воробець; касир — Осип Панчишин, фінансовий секретар — Михайло Марчук, культурно - освітній — Ярослав Конол; пресово - інформаційний — Степан Голяш; кольпортери — Михайло Вольчак і Теодор Голяш, господарські референти — Григорій Косович і Михайло Скірка; вільні члени управи: Павло Білий, Іван Тельвак, Теодор Григоряк, Петро Семків, Василь Голод, Мирон Гриневич, Зенон Мандибур, і Василь Керачинський.

Новообраний голова склав подяку від управи загальним зборам, за довір'я і відспіванням „Не пора" закінчено збори.

Кость Підлісний

У ПЕРШУ НЕВИМОВНО ДУЖЕ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ НЕСПОДІВАНОЇ І ПЕРЕДЧАСНОЇ СМЕРТИ
моєї Найдорожчої і Незабутньої одинокої ДОНЕЧКИ

бл. п.
СОНІ БУНЯК

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖЕННЯ:

в СУБОТУ, 18-го ТРАВНЯ 1974 р. відбудеться БЛАГОСЛОВЕННЯ НАГРОБНИКА на могилі на українському православному цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.;

в НЕДІЛЮ, 19-го ТРАВНЯ 1974 р. — СЛУЖБА БОЖА в українській католицькій церкві СВ. ЮРА в Ню Йорку, о год. 4-ій по пол.;

в ПОНЕДІЛОК, 20-го ТРАВНЯ 1974 р. в день смерти — СПІВАНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ, в церкві СВ. ЮРА в Ню Йорку, о год. 7:20 ранку;

в ЧЕТВЕР, 23-го ТРАВНЯ 1974 р. — СЛУЖБА БОЖА в церкві СВ. ЮРА в Ню Йорку, о год. 9-ій ранку.

Про молитви за спокій душі Покійної просить —

МАМА

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої, Незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ, СЕСТРИ і БАБЦІ

бл. п.
КСЕНІ КУХАР з дому ГРИНЬ

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

буде відправлена

в суботу, дня 18-го травня 1974 року

о од. 8-ій рано

в церкві св. апп. Петра і Павла

в КОГОВЗ, Н. Й.

Просимо всіх Знайомих згадати Покійну в своїх молитвах.

Муж — МИХАЙЛО
Син — РОМАН з дружиною АННОЮ
Внуки — ІГОР і НАТАЛКА
Донька — ОЛЯ ЛОДИН з мужем ЙОСИФОМ
Донька — МАРТА
Сестри: ЮСТИНА з Родиною
ЮЛІЯНА з Родиною

Концерт Юліяни Осінчук у Детройті

У неділю 7-го квітня 1974 р. Культурно-Громадський Клюб та Український Музичний Інститут у Детройті, влаштували речиталь молодої піяністки, Юліяни Осінчук, в залі Детройтського Інституту Мистецтва. Юліяна, це визначна студентка Музичної Школи Джуліярд у Ню Йорку, яка за рік здобуде диплом молодої артистки. До того часу вона повинна дати кілька речиталів з точками обов'язкової музичної літератури.

У першій частині програми речиталю в Детройті ми почули два твори циклічної будови і двох відмінних стилів: „Сюїту ч. 7" ґ-моль Генделя, староклясика, та „Симфонічні Етюди" Шумана, романтика. Виконанням цих творів молода піяністка показала високої кляси підготову до піяністичної кар'єри, як з технічного так і духового боку.

На другу частину програми склались твори короля фортепіянової техніки й літератури Шопена, а саме „Експромпт" оп. 36", „Ноктюрн ціс-моль" (посмертне видання) та „Польонез фіс-моль". Опісля ішли три українські композиції — „Прелюд ч.2" Кос-Анатольського, „Пісня без слів" Людкевича й „Ескіз" Лисенка. На закінчення програми вона виконала Вальси з „Фавста" Ліста.

Ми радіємо, що піяністка включає в свою програму українську музику і заразом висловлюємо поажання, щоб вона це надалі робила та в ще більшій кількості. Інтерпретація творів Шопена була націхована глибоким відчуттям настроїв і зворушень композитора та даром передачі цих настроїв іншим.

Поєднання духової наснаги з механічними засобами продукування тону, вживанна педалів, поширення динаміки в сторону піяніссіма зі застосуванням „портато", це проблема років, якщо хочеться дійти до досконалости. Наша молода піяністка має всі дані, щоб її осягнути. У Вальсах з „Фавста" вона прекрасно передала настрої композиції. Одним з найкращих виразників духових прикмет особовості Юліяни та мистецьких осягів у її грі це — „Елеґія" Рахманінова, яку вона виконала при кінці концерту. Як другий наддаток вона заграла свою власну „Гуцульську Токкату", що вказує не тільки на її піяністичний талант, але й композиторський.

Публіка прийняла Юліяну незвичайно тепло, довготривалими спонтанними оплесками, а Культурно-Громадський Клюб, Пласт і курінь „Перші Стежі" обдарували її квітами.

Ірина Решетилович

ПОДЯКА

З безмежним жалем і смутком повідомляю
Рідних, Приятелів і Знайомих,
що 13-го вересня 1973 року, по довгій і важкій недузі
упокоївся в Господі, в Рочестері, Н. Й.
мій Одинокий і Найдорожчий БРАТ

бл. п.
ІЛЯРІОН ОСЕЦЬКИЙ

уроджений в місті Стрий, Західня Україна, санітарний поручник УГА, член Окружної Команди УВО, член перших Пластових Гуртків, член ООЧСУ.

Цією дорогою хочу прилюдно висловити мою сердечну подяку, всім Рідним, Приятелям та Всім, хто в який небудь спосіб злегшували Дорогому Покійному, Його терпіння і Тим, що численно віддали Йому останню прислугу і взяли участь в похоронних відправах.

Щира сердечна подяка Вп. Професорові Борисові Губка, що виявив свою щирість, жертвенність і не жалів ані часу, ані труду і зайнявся похороном і щоби в тому трагічному обряді принести полегшу в моїму терпінні.

Сердечно дякую Всечесному о. пароxові Василеві Осташеві за похоронні відправи і за зворушливо-прощальні слова під час Панахиди, над тлінними останками Покійного Дорогого Брата і за многі його відвідини в шпиталі і за підчеркнення у своїй патріотичній промові, що не тільки прийшли попрощати Покійного, а віддати останню пошану чесному, ідейному патріотові і дійсному Геросві на українській ниві, а котрий віддав ціле життя Батьківщині.

Окрема щиросердечна подяка з глибини душі Вп. П-ні Стефі Губка, яка несла поміч хворому дорогому Братові до останньої хвилини Його життя, а рівночасно піддержувала мене в моїому важкому горю.

Особлива подяка Вп. П-ні Івані Губка за щирі співчуття в моїх важких хвилинах. Моя сердечна подяка мистецькому керівникові Вп. інж. Ярославові Матковському і всім Членам хору „Сурма" за звеличання похоронних відправ своїм співом. Щиро дякую заступникові голови 25 Відділу ООЧСУ Вп. П-ну Петрові Балко, що виголосив глибокого змісту патріотичну промову над могилою Дорогого Брата. Дуже дякую Вп. П-ну Куликові і Вп. П-ну Бабяк за скликання хористів і помогли мені у великому невимовному горю. Сердечна подяка Всім за Служби Божі і молитви, які були жертвувані в намірені Покійного Брата. Вп. Панству Скробарам дякую за щирі вислови співчуття в моїому великому жалю.

Всечесному Отцеві Совітникові Степанові Городецькому і Вп. Пані Добродійці складаю сердечну подяку за чутливі співчуття у моїому жахливому горю. Вп. Д-рові Рубінгерові, Дорогому Другові по Зброї щиро-сердечна подяка за невимовні співчуття. Вп. п-ні Губач окрема вдячність, що помагала мені і поспішила зі словами потіхи. Дякую Вп. п-ну Пасіка, бувшому управителеві хору „Сурма". Вп. п-ні Галині Стерпюк, що про мене незабувала у моїому великому горю — я щиро дякую. Вп. п-ву Костинюк і п-ні Холевчук щиро дякую, що все про мене не забували. За щирі і теплі слова Вп. Паням Семківним я дуже дякую за останню пошану моїому покійному Братові. Вп. Панству Зелезам особливо підчеркую вияви вдячности в таких тяжких хвилинах. Вп. Паням дякую з глибини серця Пані Марущак, Пані Кулик, Пані Малинівській за щирі вислови співчуття в моїому горю. Вп. Родині Осташок моя щиро-сердечна подяка в моїх важких хвилинах. Особлива надзвичайно зворушлива подяка Вп. проф. і Пані Дружині Гнатківським з Амстердаму, Н. Й. Найособливіша моя сердечна подяка Вп. Паням з Клівленд, Пані Шняк і Пані Різник, які віддали останню пошану і згадали про Його духові і моральні якості, бо Дорогого Брата так добре знали з рідного Стрия, як: ідейного патріота і працівника на Українській ниві. Вп. дир. Миколі Бігуя з Клівленду щиро-сердечно дякую за вияви співчуття і Дорогому Другові мойого Покійного Брата — ще з рідного Стрия, я не забуду в моїому важкому жалю.

Вп. Панові проф. і Пані Дружині Гордієнкам з Філядельфії, що віддали останню пошану і переслали чутливі співчуття — ось якого змісту — „таких культурних, таких тактовних повних огляду до своїх ближніх людей, так мало є на світі" — я дякую з глибини серця і незабуду на віки. Окрема щиро-сердечна з глибини душі Вп. інж. і Вп. Пані Добродійці Хроновятам і найдорожчим мені ще з рідного Стрия і Дорогого Друга по Зброї мойого Покійного Брата я не забуду ніколи, в моїх важких хвилях. Вп. п. Марусі Стасів особлива подяка за щирі вислови співчуття з глибини серця. Вп. пані Харамбура невимовна подяка за щирі співчуття в моїому жахливому і великому горю. Вп. п-ні Тарнавській окрема щиро-сердечна подяка за чутливі дорогі співчуття у важкому моїому горю. Щиро-сердечна подяка Високоповажаному Докторові Теофілеві Артимовичеві за лікарську батьківську опіку.

Окрема щира подяка аж з Нової Зеляндії Вп. Панові інж. Стельмахові, що не забув віддати останню пошану мойому Найдорожчому Братові, та підчеркнув значіння Його в Українському Суспільстві. — „Мойому Дорогому Другові по Зброї Іляріонові нехай буде Вічна Слава". В мойому такому жахливому горю я не забуду на віки.

ВСІМ-ВСІМ сердечно дякую від глибини душі і мойого зболілого серця та мойому Найдорожчому Братові. Всім Тим, що своєю допомогою чи добрим словом пробували облегшити моє тяжке горе і Всім, що своєю участю в похоронних відправах віддали Йому щиру пошану зі словами співчуття. Тим, що квітами прикрасили домовину Покійного Брата і Тим Дорогим, що несли домовину Покійного Брата, щира сердечна подяка з глибини душі.

Нехай Всевишній Господь стократно Вас усіх винагородить своїми ласками.

Спи спокійно Найдорожчий Братчику Іляріоне. Моя пам'ять і молитви все будуть з Тобою.

Горем прибита сестра —
ОЛЬГА ОСЕЦЬКА

7 Princetown St., Rochester, N.Y. 14605

Великдень в „Українському Селі" в Ґлен Спей, Н. Й.

Світлий Празник Воскресіння Христа в Ґлен Спей. Н. Й. попередили страсні Богослуження. Уже у Велику П'ятницю, о год. 2-ій по полудні. о. парох Роман Білецький відправив Вечірню. Відтак сформувався церковний похід з плащеницею, яку несли проф. В. Барка, П. Наконечний, А. Плескунь та М. Грицковян, а Святе Євангеліє ніс А. Одуляк. Співом псальми „Благообразний Иосиф закінчено перший день святкувань Великої П'ятниці. Опісля, ще довго, вірні відвідували Божий гріб, який прибрали зеленню і квітами п-во П.Ю. Саляки, П. Наконечний та А. Плескун. У Велику Суботу о. Р. Білецький відправив Божественну Літургію Івана Золотоустого із Вечірнею та запричащав багато людей.

Недільні святкування, тобто сам день Світлого Воскресіння Христа, почалися о годині 8-ій ранку надгробною відправою та Воскресною Утренею. Після трикратного обходу церкви з Плащеницею — о. парох Р. Білецький і вірні задержалися перед зачиненими дверима церкви, які відчинив — благословляючи їх Хрестом — при могутнім співі „Хростос Воскрес". Гомін радісної пісні рознісся в далечінь, викликуючи сльози радости та згадку про своїх рідних у рідному краю. Під час Служби Божої проповідь сказав о. парох — підкреслюючи свою радість, що бачить так багато молоді — доказ, що вона дорожить рідними традиціями. По Службі Божій відбулося свячення пасок на подвір'ї перед церквою. Велике коло уставлених великодних кошиків, убраних гарними вишивками, прибраних зеленню, створювало миле враження. Радість променіла з облич чисельно зібраних вірних. І всі рідні, кревні та знайомі складали собі взаємно святочні побажання, ще хоч раз у житті величати Воскресіння Христа на вільній Батьківщині.

По церковних відправах відбулося в ресторані п-ва Ляховичів Великоднє сніданння. Обильно заставлені столи поблагословив о. парох, який поділився зі всіми присутніми традиційним свяченим яйцем, бажаючи всім всього найкращого. Від церковного комітету промовляв його довголітній голова д-р Є. Грабарчук, подаючи до відома, що цього року на традиційний вже у нас празник св. Володимира, відбудеться у нашому селі посвячення новозбудованої дзвіниці, яка разом з церквою витворює прегарне враження і вказує всім відвідувачам на велику культуру нашого народу. Проєктодавцем церкви і її внутрішньої декорації, яку виконав мистець дерев'яної декоративної роботи Станислав Кіра з Йонкерсу, Н.Й., а теж дзвіниці є відомий архітект інж. Аполінарій Осадца. Будівничим церкви і дзвіниці є Юрій Костів з Ню Йорку.

Після спільного Великоднього сніданку діти і місцева молодь під проводом пластунки - юначки Христі Саляк вивели великодні гаґілки. При загальній радості всіх присутніх до молоді долучилися і їхні батьки.

Ці п'яті вже з черги в історії нашого Села Великодні Святкування викликали піднесення і радість у всіх його учасників, які у молитовному з'єднанні з нашими рідними на рідній землі заспівали радісну пісню „Христос Воскрес".

Про ці святкування появилися вістки в околичних англомовних часописах і радіо, а згадка про них притягнула на наші Великодні відправи українців, які поселилися в цих околицях ще перед і по Першій світовій війні. Хоча багато з них уже призабули свою рідну мову, вони почувають себе українцями.

Цілу Великодню неділю лунали у нашому Селі звуки дзвонів — прославляючи цей Світлий Празник Христового Воскресіння.

Д-р М. Клюфас

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла від нас 14-го лютого 1974 р.
в Університецькому шпиталі в Ню Йорку, по довгій
і невиліченій недузі, прийнявши Найсвятіші Тайни,
наша Незабутня СЕСТРА, ТЕТА і СЕСТРІНКА

Д-р АНЯ ГАНКЕВИЧ ХОРКАВА

Цією дорогою складаємо найсердечнішу подяку Всім Тим, що допомагали їй в часі недуги, брали участь в похоронах та співчували нам у нашому безмежному горю. Передовсім нашій Тіточній Сестрі Вірі Левицькій за вистарання місця в шпиталі та сталу опіку над Хворою. Пані Тремейн, що не жаліла труду і часу, під час недуги Покійної. Всім Сестрам Монахиням, Дітям та Приятелям, які молилися за її здоров'я.

Глибока подяка Високопреподобним Отцям — о. В. Лавринюкові, ЧСВВ за маслосвяття, о. Ігуменові Малюзі, за відвідини Хворої в шпиталі, який не жалів труду, та прибув з Нюарку в часі бурею. Отцеві д-рові Гавлічеві за повідомлення в церкві та на радіопрограмі, про смерть і похорони Покійної та участь в похороні. Рівнож о. Ігуменові Малюзі, Монсін. В. Федашеві, о. Сютикові, о. Р. Білецькому, о. Микові і о. Шустові за участь в Панахидах і похороні. Всій Родині та Приятелям щиро дякуємо, що приїхали з Чикаґо, Детройту, Торонта, Філядельфії, Йонкерсу, Нюарку, Рочестеру, Бріджпорту, Стемфорду, Керговксону та Ню Йорку, щоб віддати останню прислугу Покійній. Дякуємо Всім за жертви на Служби Божі, квіти та щедрі датки на виховання священиків у Семинарії Св. Климентія в Римі.

Дякуємо д-рові О. Соханові та хорові св. Михаїла в Йонкерсі за відспівання Панахиди. Пані Ліді Гладкій за прощальне слово від Товаришок Станиславівської Гімназії, д-рові Р. Кравчукові за прощання від Лікарського Товариства, д-рові С. Ворохові, який прощав Покійну, як вдячний батько дітей, якими Вона опікувалася як лікар, та від Чортківської Молоді. Панові Манацькому за прощальні слова від Українського Народного Союзу. Ми невимовно вдячні інж. В. Гладкому і Його Дружині Ліді, які ділили з нами наше горе в часі недуги та похорону, як також за переведення збірки на виховання священиків. Відділові ООЧСУ щиро дякуємо за даток в пам'ять Покійної на Фонд Волі. Сердечна подяка Пані Анні Секреті за особисту поміч родині та за віддану працю в часі тризни. Народному Домові та Панству Савчинам за приготовання обіду.

Нехай Всевишній Господь прийме Ваші жертви та наділить Вас Своїми ласками.

СЕСТРИ, БРАТИ та РОДИНА

Виставка Рема

Відкриття, першої виставки на волі, українського мистця татарського походження, Рема Багаутдінова відбулося 20-го квітня ц. р. в галерії Христини Чорпіти, у Філядельфії. Мистець Рем із дружиною Тамарою, та з родиною Володимира та Ганни Колесників, покинули Україну протестуючи проти існуючої системи комуністичного режиму соціялістичного реалізму, котрий обмежує можливості свободи вислову діячів культури.

Відкриття цієї виставки було небувалою подією, та звернуло увагу численної публіки любителів мистецтва та діячів української культури на еміґрації, котрі прибули на зустріч з мистцем та його творчістю. Між ними чи не переважало покоління молодої інтелігенції, котра вже не пам'ятає України, багато з них народжені в Німеччині та тут в Америці. Виставку відкрила Христина Чорпіта, власниця ґалерії, вітаючи мистця виставки в імені всіх присутніх, символічним поданням руки та теплими словами: „Вітай земляче! " Мистець був глибоко зворушений. Він сказав; „Відверто кажучи я хвилювався! Як сприйме мене українська громада на еміґрації? Мене, як тут кажуть, українського мистця татарського походження. Людей на відкритті було так багато, що навіть не очікував цього. Відчувалось зацікавлення та зворушення глядача — кажуть запахло Україною." Тут слід згадати що майже усі мистці українці з Філядельфії та околиць прийшли на зустріч із Ремом Багаутдіновим. Виставку відвідали: Преосв. Владика Василь Лостен, єпископ помічник Філядельфійської Митрополії, капітан Анатолій Радигін, відомий ізраїльський діяч і публіцист, колишній капітан совєтської морської фльоти, довголітній в'язень совєтських концентраційних таборів, особистий друг Валентина Мороза, мистець Володимир Ласовський, голова Комісії для Справ Культури при СКВУ, інженер професор Радослав Жук, видатний український архітект, з Монтреалю, та інші гості. Виставку також відвідали мистецькі критики американської преси, як Дороті Ґрафлі, 50-літній ветеран мистецьких критиків, та редактор мистецького журналу „Арт ін Фокус", та Несса Форман, редакторка мистецької сторінки, чільного щоденника „Філядельфія Івнінг Бюлетен". Незвичайно прихильна рецензія про Рема та його творчість уже появилася у травневому числі „Арт ін Фокус".

Виставка складається з 65 експонатів. Тематика майже суто українська, історично побутова. Техніки уживані — це туш і акварелля, акрилік, олія, шовкодрук та куття в металі. Вирізнюються своєю монументальністю „Думи, мої думи" та „Носталія", (тематикою до вірша Тараса Шевченка „Тополя") в акрилік, та шовкодруки. Найбільше звертали увагу глядача вироби —куття в металі (чиканки): „Три бандуристи", „Під вербою", „Материнське тепло" та інші. Ця техніка, котра майже не вживана українськими мистцями на еміґрації є силою Рема.

За ініціятивою головного предсідника Українського Народного Союзу, Йосипа Лисогора, виставка буде продовжуватися (під патронатом УНС) від 19-го до 25-го травня на 28-ій Конвенції у 80-річчя існування Українського Народного Союзу.

Н. Н.

Замість квітів на могилу

бл. п. Володимира Стеткевича

зложили на:

ФОНД БЛАЖЕННІШОГО КИР ЙОСИФА СЛІПОГО:

Лев і Марія СТЕТКЕВИЧ	$ 50.00
Михайло ДЕМЧИШИН	10.00
Осип СТЕТКЕВИЧ	50.00
Ярослав СТЕТКЕВИЧ	20.00
Григорій та Лідія АНДРУСИШИН	20.00
Василь і Евгенія СТЕЦЬКО	80.00
Родина ЛЕСІВ і ЛИСИЙ	25.00
Родина В. ГІНА	20.00
Іванна і Ярослав КОСАНОВСЬКІ	20.00
Олександер і Ольга СТЕТКЕВИЧ	100.00
Дануся РОМАНКІВ і д-р Любомир РОМАНКІВ	40.00
Іван ПОДІЛЬЧУК	10.00
Іван КОБАСОВСЬКИЙ	10.00
Павло БОДНАРЕНКО	5.00
Едвард і Олена МЕЛЬНИЧУК	20.00
Михайло і Марія ХИТРА	10.00
Богдана і Мирослав МЕЛЬНИЧУК	25.00
Галина і Володимир КОРОЛЬ	10.00
Люба і Том МАРОККО	20.00
Йосафат ЖУК	20.00
Володимир і Ліда ДАНИЛЮК	20.00
Христина ГОЛДФАРБ і Марія ЛЕВКОВИЧ	10.00
Володимир і Шіля ЗАГАЙКЕВИЧ	25.00

НА КОМІТЕТ ПІДГАЄЧАН:

д-р Олександер і Ольга СТЕТКЕВИЧ	$ 50.00
Д-р Ярослав СТЕТКЕВИЧ	10.00
Тусьо СТЕТКЕВИЧ	5.00
Іванна і Ярослав КОСАНОВСЬКІ	10.00
Богдана і Мирослав МЕЛЬНИЧУК	10.00
Таїса ПОТІЄНКО	5.00

НА ШКОЛУ УКРАЇНОЗНАВСТВА В ЕЛИЗАБЕТ, Н. Дж.:

Роман і Ірена ЛЕВИЦЬКІ	$ 15.00
Таїса ПОТІЄНКО	10.00

ПОДЯКА

Цією дорогою висловлюємо найсердечнішу подяку
Родині, Приятелям, Знайомим та Представникам
Організацій за вислів їхнього співчуття та участь
в похоронних відправах

бл. п.
ВОЛОДИМИРА СТЕТКЕВИЧА

Зокрема сердечно дякуємо нашому дорогому Отцю Пароху Церкви св. Володимира в Елизабет, Н. Дж. Йосифові Федоркові за похоронні відправи та теплі прощальні слова, о. Пароxові Макареві Михайлову та проф. М. Демчишинові та п. І. Кобасовському за відслуження похоронів.

Наша найщиріша подяка Його Блаженству Верховному Архиєпископові Кардиналові Кир Йосифові за вислови співчуття та Богослужби за душу Покійного, свого шкільного товариша.

Ми невимовно вдячні проф. Романові Левицькому, дириґентові хору „Боян", пані Наді Пиковській, голові хору та всім ВП. Паням і Панам — членам хору, які своєю участю і співом звеличали Панахиду, а п. Мирославові Пиковському, голові філії УККА в Елизабет, за прощальні слова.

Наша щира подяка п. д-ру Романові Грабові за милу та совісну опіку під час довгої недуги Покійного.

Д-ру Володимирові Заньову та Департаментові Радіології Норт Гадсон шпиталю, як рівнож Медичному Членству шпиталю Норт Гадсон наше щире спасибі за вінки та вислів співчуття.

Дякуємо сердечно за молитви та пожертви на Служби Божі.

Всім Тим, що замість квітів зложили так щедрі пожертви на Фонд Блаженнішого Кир Йосифа, Комітет Підгаєчан та Школі Українознавства — наше глибоке признання та сердечна подяка.

Наша щира подяка Сестрицтву та Братству Церкви св. Андрея в Бавнд Бруку за їхній труд та поміч.

Вкінці дякуємо п. Кровіцькому за його тактовне переведення похоронів.

Нехай Всевишній винагородить Вас щедро.

Вдова АННА з дочкою БОГДАНОЮ МЕЛЬНИЧУК
і синами: ОЛЕКСАНДРОМ та ЯРОСЛАВОМ

„КЛЯТВА ЮНОСТИ"

(Закінчення зі стор. 2-ої)

має активно співпрацювати з компартією по лінії виховання своїх членів і всієї молоді в СССР. „Першорядний обов'зок комсомольських організацій — неухильно здійснювати центральне завдання комсомолу... виховувати молодь в дусі комуністичної ідейности, радянського патріотизму, інтернаціоналізму, високої організованости і дисциплінованости, вести серед молоді активну пропаганду досягнень і переваг соціялістичного ладу, добиватися, щоб молода людина була активним будівником нового суспільства".

Резолюції включають дуже подрібний перегляд вимог на відтинку виховання молодого покоління, прищеплювання „соціялістичної дисципліни праці", створювання „нетерпимої атмосфери навколо прогульників і літунів, ледарів та бракоробів, усіх тих, хто плямує високе звання робочої людини". У резолюціях відзначується, що „надзвичайно важливе завдання комсомолу – формування марксистсько-ленінського світогляду працюючої молоді". Очевидно, відповідний наголос також покладено на „патріотичне виховання молоді" та „постійну готовість до захисту батьківщини'.'

Одним з „виховних засобів" має бути „участь в діяльності добровільних народних дружин" та „оперативних комсомольських загонів". Йдеться тут про поліційні допоміжні групи в системі КГБ по містах і селах СССР, які мають наглядати за втримуванням порядку, протидіяти протисовєтським виступам тощо.

Заповідають чистку в комсомолі

Про те, що в комсомолі не все гаразд, можна робити висновок на основі резолюції, яка говорить про „обмін комсомольських документів". Ця фраза в комуністичному совєтському жарґоні означає внутрішню чистку кадрів. Не виключене, що це зумовлене значним збільшенням комсомольських кадрів. За даними, поданими в тексті резолюцій, за час від останнього XVI з'їзду прийнято понад 17 мільйонів юнаків та дівчат.

Розглядаючи питання організаційного порядку, XVII з'їзд вирішив, щоб „з метою дальшого розвитку активности комсомольців, зміцнення внутріспілкової дисципліни, зростання бойовости комсомольських організацій.. провести у 1975-1976 роках обмін комсомольських документів". Ця коротка, але багатозначуща резолюція може бути дуже вагома своїми наслідками для чималого числа членів комсомолу, для яких комсомольський квиток ніколи не був нічим іншим, а догідним відкриттям дверей до особистої кар'єри, чи поліпшення особистих умов.

Комсомол і внутрішня та зовнішня політика КПСС

Під цим оглядом з'їзд нічого нового не вніс, а тільки обмежився повторенням втертих фраз про „вірність" партії та її керівництву. Інформуючи про своє бажання вдержувати контакти з „прогресивною" молоддю всіх країн світу, з'їзд у резолюції в'ідзначає, що „ленінський комсомол високо нестиме прапор марксизму - ленінізму та пролетарського інтернаціоналізму у молодіжному русі, рішуче виступатиме проти різних проявів правого та „лівого" опортунізму, проти антикомунізму та антирадянщини".

Окремо зайняв з'їзд становище до комуністичного Китаю, підкреслюючи, що комсомол „повністю схвалює принципіяльну лінію XXIV з'їзду КПРС по відношенню до Китаю. ВЛКСМ повинен і надалі вести непримиренну боротьбу з маоїзмом та підривною діяльністю китайських керівників у молодіжному русі".

Резолюції XVII з'їзду комсомолу — об'ємистий документ. Хоч це мають бути резолюції молодечої організації, то там фактично нічого немає, що справді віддзеркалювало б життя молоді, молодечі проблеми, прагнення. Це документ, який засвідчує, в якій духовій неволі і під яким терором знаходяться десятки мільйонів молоді народів, поневолених в СССР, на долю яких припадає тільки змагання за перевиконання господарських плянів і сліпе виконування партійних директив та славословлення таких, чи інших „вождів".

ТРИБУНА УНСОЮЗУ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

і 10-го травня 1974 статті „Секретарські Справи", що їх написав Роман Б. Припхан, секретар 399-го Відділу УНС „Леви" — Чикаго і делеґат на Конвенцію, за Управу Окружного Комітету УНС — Чикаго, й заявляю, що я, як 20-річний секретар Відділу з 300 активними членами, не знайшов тут нового ані творчого, щоб поправити зріст і збільшення членства УНСоюзу.

Дивіденди

Написано, що однією із найважливіших є справа дивіденд. Я скажу, що справа дивіденд є однією з найменше важливих. Для мене, справа дивіденди є добре наладнана, в пору видається, можна поробити деякі уліпшення чи підвищити, хай про це рішає Головний Уряд.

Дивіденди для старших членів

Хай про це рішає Головний Уряд УНС і дасть до затвердження Конвенції, вони перевірять, від якого віку дати річну дивіденду старшим членам і в усіх інших подібних справах мають подбати, щоб члени були задоволені з вигоди обезпечення в УНС і щоб їхні діти держались УНС.

Приймання нових членів

Спосіб принимання є добрий, не турбуймо дрібницями адміністрацію УНС, вони роблять, що можуть і як можуть, дивімося, що ми, секретарі, робимо, щоб їм допомогти.

„Свобода" для старших

Знаю членів, що замолоду беруть нові грамоти — додаткові, щоб мати стало „Свободу". Інші дбають — дають на Прес-Фонд. Якщо хтось скупий, недбалий — другі мають за нього турбуватись? Такі члени не дбають, щоб ще вписати до УНС своїх дітей, внуків, а лише дорікають.

Більше статтей про забезпечення

Досить пишеться в „Трибуні УНС" про забезпечення, не знаю як кому чогось замало.

Платні оголошення в „Свободі"

Що тут неправильне? Якщо хтось пізно подасть — пізно появиться!

Посмертні згадки

Я про це згадував на зборах Округи, що це повинні рішати секретарі (як було колись), — хто заслужив, щоб про нього згадати в „Свободі". Є члени, які нікого не вписали з дітей до УНС, самі держаться, щоб дотягнути до смерти. Щоб припізнення шкодило організації — це неправда.

Контроверсійні статті

Які? Що? Де факти? Якщо комусь не подобається одне, воно цікаве для другого. „Свобода" для всіх!

Достава „Свободи"

Чи це належить до справ Конвенції? Це „стара байка", що буде вічно. Що тут чи там трапиться поштар, який не дбатиме про точність своїх обов'язків. Я 25 років дістаю „Свободу" майже щодня.

„Свобода" для жінок

Правильно! Для членів-жінок оплату за „Свободу" треба дораховувати до вкладок. Дивно мені, що досі нього не робиться і не знаю чому.

Допомоги

Все в порядку. Нема покищо тут нічого міняти. Все добре, як тепер є.

Суспендовані члени

Пощо про це писати?! Секретар має дбати, щоб члена не суспендувати, член має дбати, щоб не був суспендований і кінець!

Зворот посмертного

Правильна і слушна завваґа. Зворот переплачених вкладок можна додати до посмертного і відтягнути, коли не доплачено.

Перенос членів... перенос фондів...

Це справа адміністрації, на такі справи шкода часу на Конвенції.

Організатори для молоді

О, це найважливіше (а не як п. Р. Припхан каже, що справа дивіденди є найважливіша). Я також часто про це говорив, писав, турбуюся, всі знаємо, що треба окремих організаторів, але хай п. Р. Припхан скаже, порадить і допоможе де їх взяти, як їх заохотити чи змусити.

Нові грамоти

Які? Для кого? Вистачить тих, що є. Нам треба молодих, добрих секретарів, щоб було кому продавати ті грамоти, що є. В дійсності грамот є досить і є для кого продавати, але нема кому ходити по людях, щоб їх продати.

Кампанії УНС

Пощо про це розписуватися? Все в порядку. Головний Уряд робить, пробує що може, і так треба продовжувати. Я є лише проти того, що зведено якесь „точкування". Хто хоче і може здобувати нових членів, не дивиться на якесь „точкування" чи „бонуси", робить що може, здобуде більше, більше дістане здобуде менше — менше дістане. Кампанії потрібні для підбадьорення, для пригадки - заохоти, але висліди ті самі, що колись не було „точкування". Хто хоче і може працювати для УНС, той не дивиться на умовини, бо вони задовільні.

Тепер я подаю свої пропозиції:

„Свободу" залишити в ціні 7.80 на рік для членів, якщо можливо побільшити. „Український Тижневик" висилати безплатно всім членам, що не дістають „Свободи" в Америці і Канаді. Якщо член в молодечому департаменті досягне 16 років життя, дістати адресу від секретаря і слати йому „Український Тижневик" для пропаганди і реклями УНС.

В більших осередках українців, як: Чикаго, Клівленд, Нюарк, Торонто й інших, закупити і вдержувати Союзові Оселі (менші як Союзівка) або Союзові Доми, щоб там відбувалися спортові імпрези і розваги для молоді. Тоді наша молодь не піде до чужих, лише до своїх осель.

УНСоюз за малі тілесні хиби апліканта не приймає їх в члени, через що їх і других, споріднених з ними, наставляє проти УНС. Я перейшов це практично, що тих самих членів, яких УНС відкинув, одних прийняли чужі, других свої організації прийняли, скористали з цього і з даної сім'ї здобули нових членів. Так само повинен поступити УНС і це буде використаний спосіб реклями, допомогти членам, а не як досі з а б а г а т о викидається на непотрібне друкування календарів або забагато видається на радієві програми. Нам треба більше реклями - пропаганди для тут родженої молоді і в тій цілі ще пропоную, з нагоди Різдва дати в кожній газеті американській, де більше скупчення українців — оголошення - привіт для членів УНС. Також з нагоди Союзового Дня - Фестину давати оголошення в американській пресі. Частіше видавати летючки про УНС і роздавати під церквою. Якнайчастіше молодій ґенерації даватись чути про УНС і його завдання через американську пресу.

Іван Іваник
секр. 234-го Відділу УНС
в Елизабет, Н. Дж. і делеґат на Конвенцію

Вступайте в члени УНСоюзу!

Юридична Комісія продовжує слідство в справі обвинувачення Президента

Вашингтон. — Юридична комісія Палати Репрезентантів, яка в четвер 9-го травня формально розпочала свої переслухування щодо можливостей обвинувачення („імпічменту") президента Ніксона, у вівторок, 14-го травня, відбула своє друге з черги закрите засідання. Згідно з інформаціями, поданими одним членом Юридичної комісії, Комісія розглядала деякі документи та прослухала кілька магнетофонних записів, які стосуються періоду зразу після вломy до головної квартири Демократичної партії 17-го червня 1972-го року. Члени Комісії стараються дізнатися, чи президент Ніксон вже тоді знав про пляни затаїти цю Вотерґейтську аферу, чи, як твердить Білий Дім, довідався про ці пляни щойно кілька місяців пізніше. Під час вівторкового закритого засідання члени Комісії прослухали, між іншим, магнетофонну стрічку, на якій був записаний зміст телефонічної розмови Президента з колишнім генеральним прокуратором Джоном Мічеллом. Зміст цієї розмови, яка відбулася три дні після вломy до головної квартири демократичної партії, був начитаний самим президентом Ніксоном. Білий Дім твердить, що сама розмова не була ніколи записана на магнетофонну стрічку із-за технічних недомагань системи, яка автоматично мала записувати всі розмови в Білому Домі, включно з телефонічними. Члени Комісії заявили, що начитаний Президентом зміст розмови з Мічеллом не є задовільним доказом, що президент Ніксон ще тоді нічого не знав про спроби затаїти Вотерґейт і тому домагатимуться від Білого Дому передачі додаткових магнетофонних записів, які стосуються другої половини червня 1972-го року. Речники Комісії повідомили, що Комісія ще цього тижня плянує видати Президентові формальний виклик („сапіна"), вимагаючи передачі додаткових 11-ох магнетофонних записів. Цей крок Юридичної комісії може довести до серйозної конфронтації з Білим Домом, бо, як відомо, адвокат Президента Джеймс Сент Клер минулого тижня повідомив, що президент Ніксон не плянує передати додаткові Вотерґейтські магнетофонні записи ні Юридичній комісії, ні спеціяльному прокураторові Леонові Яворському, бо вважає, що Комісія та прокуратор Яворський вже одержали всі інформації, потрібні для їхніх слідств. У вівторок, 14-го травня, Сент Клер повторив це твердження, а також заявив, що передані Білим Домом транскрипції „відповідних частин" магнетофонних записів доказують, що президент Ніксон у червні 1972-го року не знав нічого про пляни затаїти Вотерґейтську аферу. Натомість члени Комісії заявили, що хочуть почути самі магнетофонні записи, а не базувати своє рішення на зредаґованих Білим Домом транскрипціях.

Закордонні профспілкові діячі відвідали Київ

Київ. — РАТАУ повідомив, що на початку травня в столиці України чотири дні перебувала делеґація профспілкових центрів Австралії, Англії, Канади і ЗСА. До Києва ця делеґація прибула після першотравневої паради в Москві, куди профспілки згаданих країн були запрошені совєтською профспілковою централею. Згідно з офіційним совєтським повідомленням, „гості відвідали Укрпрофраду, ознайомилися з структурою і діяльністю профспілок республіки. Вони побували в радгоспі „Димерський", на Виставці передового досвіду в народному господарстві УРСР, оглянули новобудови та історичні пам'ятники міста. На Київському комбінаті хемічного волокна відбулася дружня зустріч членів делеґації з профспілковим активом столиці України".

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 18-го ТРАВНЯ 1974 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чорном. Січ 14 Відд., о год. 7-ій веч. в приміщенні Чорн. Січі, 688 Сенфорд Аве. Проситься членство прибути та вирівняти вкладки. — В. Роговський, предс., З. Терлецький, кас., М. П. Отрок, фін. секр.

НЕДІЛЯ, 19-го ТРАВНЯ 1974 р.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Hope Ave. Проситься вплачувати чл. вкладки на зборах. — В. Марущак, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 26-го ТРАВНЯ 1974 р.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Місячні збори Т-ва Подільська Січ 8 Відд. о год. 2-ій по пол. в церковній залі парафії св. Михаїла при Чеснат вул. На зборах будуть звітувати делеґати з 28-ої Конвенції. — М. Шашкевич, предс., В. Мандзій, секр.

ТАРЗАН, Ч. 7117. Нові приятелі

Діти, Петре, є знамениті! За кілька хвилин поводяться неначе давні приятелі!

Вони не обтяжені почуванням с о р о м л и в о с т и ... Шкода, що дорослі не беруть від них прикладу!

Ти маєш повну р а ц і ю, Тарзане!

... досить філософії, приятелю! — Склянка чаю розвіє всі турботи світу!